

Голос України

Влада - Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 117 (2119) ♦ Середя, 30 червня 1999 року ♦ Ціна договірна

Нам потрібно жити власним розумом і власною наполегливою працею

Як уже повідомлялося, 24—25 червня чл. р. Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко здійснив робочу поїздку в Житомирську область. Під час поїздки він ознайомився з розвитком соціальної інфраструктури у селах Бердичівського та Чуднівського районів.

Наступного дня відбулися засідання Координаційної ради з питань місцевого самоврядування при Голові Верховної Ради, а також нарада з участю керівників обласної ради, голів районних, сільських, селищних та міських рад. На них було проаналізовано роботу місцевих рад Житомирської області з розвитку соціальної інфраструктури в сільській місцевості.

1. Там, де твій дім...

... Усе має бути облаштоване. Схоже, такої точки зору дотримуються житомирці. В усіх селах, в усіх господарствах, де побували Голова Верховної Ради, народні депутати, гості з інших областей, відчувається рука господаря. Будиночки — впорядковані, поля — доглянуті, у магазинах — навіть райспоживспілки — на полицях товарів вдосталь.

— Аби гроші були, — зітхнула жителька села Старий Солотвин, коли туди завітали високі гості.

(Закінчення на 2-й стор.).

«І ми орали!»,

Колаж Ганни ГАЛУЗИНСЬКОЇ.

або Інваліди совісті

... В ординаторську хірургічного відділення, де я працюю, енергійною ходою увійшов усміхнений статний чоловік і, міцно потиснувши нам руки, поклав перед головним лікарем стос паперів. То були копії виписок з історій хвороб, які свідчили, що 63-річний добродій Н. хворіє на стенокардію напруження, має післяінфарктний кардіосклероз і ще кілька болячок. Відвідувач попросив завірити ці документи печаткою. На моє запитання, навіщо це йому, він з простодушністю неофіта відповів: «Хочу пов'язати це з Чорнобилем».

(Закінчення на 13-й стор.).

Парламентська хроніка

Бюджет-99 перекроєно на користь шахтарів

Ранкове засідання 29 червня

Держбюджет-99 зазнав істотних поправок. 244 голосами до закону внесено зміну, запропоновану комуністами, за якою Верховна Рада зобов'язала уряд визначити джерела фінансування і надати вугільній галузі додатково півтора мільярда гривень. Регресні виплати шахтарям (у разі втрати працездатності) віднесено до захищених статей держбюджету.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

Замість марнотратства — розумна ощадливість

Як відомо, до 1 липня парламент має ухвалити бюджетну резолюцію на 2000 рік. Наприкінці позаминулого тижня депутати намагалися прийняти її проект у першому читанні. Бюджетну політику на наступний рік, по суті, визначила голова профільного комітету, лідер фракції «Батьківщина» Юлія Тимошенко: і як автор найгрунтовнішого проекту (нагадаю, ще два варіанти на розгляд Верховної Ради подавали голова підкомітету Валерій Асадчев та фракція КПУ), і як «начштабу» з узгодження пропозицій після першого обговорення документа в залі.

(Закінчення на 7-й стор.).

Донбас у похід зібрався

Кілька сот представників шахтарських колективів регіону вирушили до Києва для пікетування Верховної Ради України, наміченого на сьогодні. Учасники акції, організованої профспілкою працівників вугільної промисловості України і Незалежною профспілкою гірників України, вимагатимуть збільшення бюджетного фінансування галузі на 1,5 мільярда гривень.

Тим часом триває піший похід до столиці гірників шахти «Галівська» державної холдингової компанії «Краснодонвугілля». Черговим пунктом зупинки колонії стала центральна площа Майдану. В аналогічній формі вирішили висловити протест проти заборгованості із зарплати і робітники шахти «Курахівська» державної холдингової компанії «Селидіввугілля». Напередодні вихідних 130 гірників рушили у напрямку обласного центру. Два тижні перед цим інваліди-регресники цієї самої шахти та їхні дружини пікетували обласну держадміністрацію, домагаючись повернення боргів, у тому числі з допомогою голодовки.

Спорт

Боксер Віталій Кличко піднімає над головою пояс чемпіона світу WBO після перемоги над попереднім чемпіоном світу Хербі Хайдом у «Лондон Арени» в суботу ввечері, 26 червня 1999 р. Кличко нокаутував Хайда у другому раунді, за 1 хвилину 27 секунд.

Фото Асошіейтед Пресс/УНІАН.

30 червня

✓ 1704 р. Гетьман Іван Мазепа об'єднав Право- і Лівобережну Україну.

✓ 1941 р. У Львові проголошено Акт про відновлення української державності. Створення Українського Державного правління на чолі з Ярославом Стецьком.

✓ 1988 р., червень. Святування 1000-річчя Хрещення Русі.

Закон України «Про спеціальну економічну зону «Славутич»

4-5

Молоде поповнення лікарів вирушає на передову

12

○ В Луганській області двоє підлітків під час викрадення кольорового металу з трансформаторної підстанції отримали важкі опіки.

○ В Києві проходить стихійна акція протесту з вимогою влаштувати парковку автотранспорту біля Бесарабського ринку.

○ 1-й енергоблок Запорізької АЕС, відключений внаслідок хибного спрацювання автоматики, під'єднано до енергомережі.

P.S.

Щиро дякуємо тим, хто передплатив «ГУ» на друге півріччя

Парламентська хроніка

✓ Ранкове засідання 29 червня

Бюджет-99 перекроєно на користь шахтарів

(Початок на 1-й стор.).

Інші проголосовані поправки до закону про держбюджет-99, зокрема, передбачають: надання 500 млн. гривень на збільшення зарплати вчителям; віднесення до захищених статей бюджету всіх соціальних виплат, заборгованості у зарплаті; заборону на надання державних гарантій підприємницьким структурам при отриманні кредитів; графік наповнення Пенсійного фонду; заборону уряду секвеструвати (скорочувати) бюджет без згоди парламенту; отримання додаткових коштів від транзиту нафти територією України; збільшення фінансування виборів Президента. За пропозиції, викладені головою Комітету з питань бюджету Юлією Тимошенко, проголосували 230 депутатів.

Сесія намагалася, але не змогла подолати вето Президента на зміни до закону про вибори Президента стосовно заповнення декларації про доходи (всієї сім'ї) під час реєстрації кандидатом у Президенти. Президент не підписав прийняті Верховною Радою зміни, вважаючи недоцільним змінювати «правила гри», коли гра вже розпочалася. Однак, на думку голови тимчасової парламентської комісії з дотримання виборчого законодавства Олександра Єльшкєвича, мотиви Президента викликають подив у всіх, окрім одного з претендентів на кандидатуру у Президенти. О. Єльшкєвич запевнив з трибуни, що мав розмови з усіма претендентами (окрім Л. Кучми), і ніхто не заперечував проти оприлюднення не лише власних доходів, а й доходів членів усієї сім'ї. І лише одному це

Звернення Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА

Шановні громадяни України! Дорогі співвітчизники!

28 червня минає три роки з того пам'ятного дня, коли Верховна Рада України прийняла нову Конституцію. Значення цієї дати є надзвичайно важливим, бо вона увірвала в себе всі попередні події нашої новітньої історії, починаючи від Акта проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року та схвалення цього документа у грудні того ж року всенародним референдумом.

Підготовка Основного Закону і сам процес його прийняття відбувалися неспросто. Давалися ознаки суперечності між політичними течіями, відсутність досвіду професійної парламентської діяльності, тиск ззовні і зсередини Верховної Ради з метою нав'язати чужі традиції нашого на-

роду псевдodemократичні зразки побудови держави.

Але Верховна Рада України поспереду скликання знайшла сили для консолідації і цим виконала свою історичну роль. Прийняття Конституції України стало особливо важливим кроком у процесі державотворення, демократизації суспільства, закріплення і розширення прав і свобод людини.

Минулі роки показали, що Конституція гідно витримала перші роки, є вагомим запобіжником спробам дестабілізації суспільства, встановлення недемократичних форм правління, зокрема одноосібної влади. Водночас новий досвід засвідчує і те, що нині діючий Основний Закон потребує певних уточнень і змін, викликаних самим життям. Минулорічні вибори народних депутатів, нинішній перебіг подій навколо виборів Президента України переконують, що шлях до демократії і громадянського суспільства не є простим і одномоментним.

Руйнівні процеси у всіх сферах життя, хронічна криза економіки, втрата успадкованих моральних і матеріальних цінностей, зведений на нівель соціальний за-

хист викликали у значній кількості людей почуття розгубленості, недовіри до нинішньої державної політики, що знаходить свій прояв у байдужості чи навіть озлобленості. Водночас погіршення загального стану засвідчило і те, що здоровий, хоч і ослаблений, український організм не сприймає рецепти заїжджих знахарів, незалежно від їх географічної приналежності, і на відміну від першого періоду захоплення яскравими і принадливими обгортками ставиться до них все більш скептично.

Ми починаємо розуміти, що, дивлячись на світ крізь чужі окуляри, можна взагалі осліпнути і стати довіку калікою. Ми починаємо поступово згадувати про свою національну гордість, про незаслужено забуті країні традиції і досвід попередніх поколінь. З кожним днем вимогливіше звучить голос чесних працівників людей, які прагнуть бути господарями на своїй землі, у батьківському краї. Паростки демократії, прав і свобод людини набирають сили, хоч, правду кажучи, рідна нива щент заросла бур'яном сваволі і корумпованості, кланових інтересів і злочинного світу. Пара-

з нагоди
Дня Конституції
України, виголошене
по Українському
телебаченню
28 червня 1999 року

зитів, що жирують на біді України, можна позбутись, якщо протиставити їм нестрачену волю до життя, працьовитість і світлий розум нашого народу.

Єдиний надійний засіб для боротьби із шкідливими суспільного життя — це послідовне відстоювання загальнодемократичних норм і положень Конституції України. Спільними зусиллями ми здатні відродити Україну, вітчизинну економіку і соціальний захист громадян, промисловість і агропромисловий комплекс, науку і освіту, здатні мати справжню культуру і високу мораль, а не нав'язаний низькопробний ерзац, що заповнює нинішні книжкові полиці і шпальти преси, нахабно визирає з екранів телевізорів і гучно заявляє про себе на хвилях численних радіостанцій. Переконаний, ми розчистимо замулені народні джерела і повернемо їх кришталеву чистоту.

Прийняттям Конституції Україна зробила свій вибір на користь демократії, за якою носієм суверенітету і єдиним джерелом влади є народ. Будемо ж гідні свого вибору і свого імені — український народ!

Добра вам, щастя і процвітання кожній родині.

Нам потрібно жити власним розумом і власною наполегливою працею

(Початок на 1-й стор.).

Зрозуміло, грошей бракує. Господарствам — також. А їх у селі два: колективне сільськогосподарське підприємство і птахофабрика. Проте, вишукуючи резерви, господарства знаходять можливість утримувати об'єкти соціальної інфраструктури. І не тільки школу чи ФАП, а й комбінат комунальних послуг. А донедавна їх закривали, посилавшись на брак коштів.

Як гірко зауважив один із співрозмовників Олександра Ткаченка, село було приречене на вимирання. І Житомирщина відчула таку політику дуже гостро: протягом 1990—1995 років сільська поселенська мережа області скоротилася на 27 населених пунктів.

Власне, цьому є і пояснення: за останні чотири роки валовий національний дохід зменшився на чверть, доходи населення знизилися у 8 разів, а зарплати — у 12, порівняно з 1990 роком.

2. Через терни — до зірок

Цей улюблений девіз славетного сина Житомирщини Сергія Корольова — дороговказ його зсміякам. Вони прагнуть реалізовувати свої задумки у конкретні справи. І, як підкреслив у своєму виступі голова обласної ради Архип Войтенко, уже поточного року вдалося наростити обсяги виробництва на 3 відсотки, порівняно з минулим роком.

Щоправда, є галузі, де ще не вдалося домогтися зрушень на краще: зокрема у хмелярстві. У попередні роки Житомирщина втратила славу краю, який вирощував левову частину продукції для пивоварів не тільки України. І цим одразу скористалися іноземні виробники, в тому числі китайські. Інша проблема хмелярів — переробка вирощеної продукції. Однак, здається, потроху проблему цю розв'язують — невдовзі у краї з'явиться переробне підприємство.

Чимало кризових явищ вдається долати, застосовуючи прийняті Верховною Радою закони. Зокрема, завдяки запровадженню фіксованого сільськогосподарського податку, списанню та реструктуризації податкової заборгованості цукрових заводів та сільськогосподарських підприємств, збору на розвиток виноградарства, садівництва та хмелярства, деяких інших.

Отож учасники наради, схоже, не дарма наголошували, що необхідно приймати Національну програму відродження України. Вони переконані, що це дасть можливість визначити стратегічні напрями діяльності законодавчої і виконавчої влад, органів місцевого самоврядування і спільними зусиллями не тільки подолати кризові явища, а й вийти на вищий рівень розвитку.

3. «У поході до демократії ми дуже закульгали»

Зрозуміло, мова йшла і про майбутні президентські вибори. Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко звернув увагу на таку тенденцію:

— Насторожує те, що в органах виконавчої влади згори донизу з'являються посадові особи, які нехтують державними законами і порядками, зловживають службовим становищем і безпечливо нав'язують свої погляди і бажання підлеглим.

Про це йшлося на нараді в обласному центрі. Олександр Ткаченко зауважив: дедалі помітніше нехтують права громадян на вільний вибір...

З'ясовується, з Києва на місця розсилають циркуляри, від яких тягне холодом терору 1937 року. Зокрема, в одному з них сказано: «Підготувати пропозиції з нейтралізації відповідальних осіб, які дотримуються позиції, яка протилежна нашій».

Однак, наголосив Голова Верховної Ради, «суспільство має багато важелів впливу на новітніх законодавчих ініціаторів недобрих справ. І ці важелі потрібно застосовувати сповна». Щоб демократія не кульгала.

Олексій КАВУН,

Володимир КОРОЛЮК.

Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

Фото С. КОВАЛЬЧУКА.

чому не до вподоби... За подолання вето Президента проголосували 262 депутати. Проти виступили фракції НДП, «Відродження регіонів», «Зелені», «Трудова Україна» і половина фракції СДПУ(о) та Руху.

Пропозиція Президента скасувати зміни до виборчого закону набрала 51 голос. Вирішено перенести розгляд цього питання на наступний день після чергових консультацій.

У першому читанні прийнято закон про господарську діяльність Збройних сил України, у цілому — закон про заборгованість із сплати податку за земельні ділянки Збройних сил.

Після перерви відбулися парламентські слухання на тему реформування української армії. Юліана ШЕВЧУК.

✓ Врожай-99

Обирають «кочівну» тактику

Не тільки 90 наявними власними комбайнами, а ще й півсотнею залучених зі сторони розпочинають жнива хлібороби Очаківського району, що на Миколаївщині. Для цього заздалегідь уклали договори з машино-технологічними станціями області. За роботу «чужинців» доведеться розраховуватися урожаєм. Досвід отакої «кочівної» тактики проведення жнив уже є — її торік успішно застосувало тутешнє КСП «Ольвія», очолюване Федором Івановим. Й залишилося у вигаї: і власний хліб швидко, без втрат з полів, взяло, й па сторони непогано заробило, відшкодувавши витрати на залучену техніку. Тепер, отож, на таку практику переходять усім районом.

Фото О. КРЕМКА (ДІНАУ).

Проблема сміття у вітчизняній журналістиці

Політичний тиждень у ЗМІ

3 іншого голосу

1. Що ж то позавчора було?

Мабуть...

Через різні причини більшість наших ЗМІ конституційну тему сунули «на гальмах».

Коли першого зустрічного американця запитують: «Що записано в Конституції США?», він часто відповідає: «Не знаю. Але, мабуть, щось хороше».

Б'юс об закла: змусьте нашого пересічного громадянина прочитати «від корки до корки» Конституцію України, він зробив би для себе велике відкриття. З'ясується, там теж написано тільки все хороше. Ну й слава Богу! Нехай так і думає. Бо гострі списи критики в бік нашого Основного Закону за його недосконалість і надмірну демократичність літають дуже високо над головою цього самого пересічного громадянина. І цілять у Конституцію громадяни, які трохи рівніші від цього перед ним законом, а свої інтереси називають винятково державними.

У суботньому номері газети «День» з просторого інтерв'ю голови Всеукраїнського об'єднання «Відкрита політика» Анатолія Матвієнка можна, на його думку, запеклим порушником нашого Основного Закону є не хто інший, як сам його гарант, тобто Президент України. Бо він по своєму дублює конституційні положення своїми указами з так

званих неврегульованих законодавством питань. Шоправда, обидва: і Леонід Кучма, і Анастасій Матвієнко критикують окремі пелюстки Основного Закону. Для першого — це відсутність там «дійових механізмів влади», для другого — «не гарантовані права політичної опозиції». Тут уже нічого не попишеш.

У кого що болить...

І все-таки «День» вустами Анатолія Сергійовича застерігає всіх від будь-яких спроб розпочати процес внесення змін до Конституції за нинішньої нестабільної політичної ситуації в Україні і тверезо нагадує, що такі зміни — виняткова прерогатива Верховної Ради.

2. «Ідучи назустріч!...»

«Червоний» понеділок став «чорним» для повноважень Президента своїми указами «дорегулювати» законодавчі прогалини перехідного періоду. Вони припиняються. Багато страждала на економіка України виходить з режиму «ручного управління». Цей факт найбільше збентежив перший національний телеканал (УТ-1). Загартований і витривалий телеглядач, який довіряє широкості політичних висновків ведучого програми «7 днів» Ігоря Сторожука і думає, що той говорить те, що думає, теж повинен був перейнятися цим збентеженням. І в цьому його підтримав один з героїв передачі — перший

заступник міністра економіки України Віктор Кальник.

Урядовці вкупи з президентською адміністрацією буквально завилили Верховну Раду оперативними економічними законопроектами, указами. І всі, як на підбір, ефективні. Рахунок пішов на десятки сотні! Ще б трохи і... Але ж бо кажуть: суцільні перли бувають лише в перловій каші.

Ну не в змозі нормальний організм з'їсти стільки такої каші! Бо стане йому зле зі шлунком, як тій бідолашній невістці. Та ви що? То це ж добре, так і треба! Бо хто ж осоромився? Та вона ж, невістка. (Розумій — Верховна Рада). Від такого натхнення аргументація ведучого «7 днів» зводиться до прийомів зручних, як зачовгані домашні капці, і замашних, як стара добра сокира. І до оскомки звичних. Упродовж майже цілої години (такий хронометраж «7 днів») палітра політичної аналітики стосовно парламенту набирає одного, але стійкого кольору — лабораторних аналізів. Десять на 53-й хвилині мовлення з телекрана все ще лилося приблизно так:

«Не було б проблем ні з цукром, ні з бензином. Але...»

а)... заважала Верховна Рада.

б)... політичні ігри депутатів.

в)... хай парламент покаже тепер, на що він здатен, якщо депутатами не стане на заваді бажання стати президентами України.

г)... уряд теж винен, але тільки тому, що живе відставкою, яку ініціює все та сама Верховна Рада.

д)... Господи депутатів! Ми вам цього не простим!

Коротше, ви пам'ятаєте, що граючись з невісткою.

У фіналі телепрограми уже не було кому відволікатися на якісь інші політичні події тижня. Бо якраз підійшла черга Голови Верховної Ради.

Хто стежив за виборами київського голови, той пригадає «розкручений» на каналі «Інтер» антирекламний відсоролник на Олександра Омельченка, де мер Києва ототожнювався з комічним героєм паном Голохвастовим. «7 днів» завершувала спробу зробити щось подібне з Олександром Ткаченком за мотивами його передвиборних поїздок і зустрічей з людьми. Між словами «Земля» і «Люди» йому поставили капкан з великим натяком.

Образливо не вийшло. Слабка пародія не може бути смішною.

А початок «7 днів» був таким серйозним: візит Президента України до Польщі. Немає підстав не вірити, що він проходив під знаком широкі поваги Олександра Квашневського до зусиль Леоніда Кучми в утвердженні української державності, які, на думку польського Президента, повинні гідно пошанувати наші виборці 31 жовтня. Все в душі доброусіслетва.

Та ось у газеті «День» за п'ятницю матеріал на цю саму тему вміщено під заголовком: «Радив би Квашневський німцям, кого обирати канцлером?»

У застійні часи засади політично заангажованої журналіст-

тики формувалися коротко і дуже влучно: «Ідучи назустріч!...»

Нині так уже не пишуть, та суть не змінюється.

3. «Батіг уже висить на стіні»

Політичний тиждень в Україні завершився глибоким і полегшеним зітханням у Страсбурзі, де нашу делегацію збиратися на Парламентській Асамблеї Ради Європи позбавили через наші законодавчі «огріхи» повноважень. Образно кажучи, Європа збиралася публічно нас відшмагати і виставити за двері свого дому. Але і цього разу пронесло.

Ситуацію детально аналізує в суботу газета «Сьогодні», яка наводить з цього приводу підтвердження передбаченням першого заступника Голови Верховної Ради Адама Мартинюка. Той мав рацію, коли прогнозував, що на ПАРЕ нас тільки полякають, а ось каратимуть у разі чого вже аж після президентських виборів.

Але батіг повісився на видне місце на стіні європейської «стайні», в якій завжди шмагають «козачків».

Стосовно архаїчного витягу із законодавства штату Пенсильванія, з якого я почав цей огляд, то тамтешній домогосподарник, видно, не чули російського прислів'я: «Не виносить сор із избы». Нехтування цієї життєвої мудрості в практиці наших ЗМІ одних виносить на вершини популярності, інших записує під той самий килимок на підлозі, об який витирають ноги.

Федір АНДРІШЕВСЬКИЙ, політичний оглядач.

Усіх випускати — нікого не впускати... І це називається мишоловка?

Коментар

Пояснивши в останній передачі «7 днів» розгул злочинності в країні нездоланим тяжінням депутатів усіх рівнів до криміналізму, пан Сторожук попередив законодавців: імовірні зміни в імунітеті власників «місцевих» мандатів дуже цікавлять людей...

Ну, чому тільки це цікавить людей? Вони досить допитливі і в інших питаннях. Наприклад, як почувастесь радник Президента і його довірена особа на виборах Олександр Волков під «прицілом» тимчасової депутатської слідчої комісії, чому ще одного близького до глави держави бізнесмена Вадима Рабиновича «люб'язно попросили» не турбувати п'ять років прикордонників України. На жаль, «об'єктивний» телеведучий не проаналізував ці «непомітні» події минулого тижня. Тим часом делікатно обійдені І. Сторожуком новини викликали великий резонанс не лише в нашій країні. Рішення СБУ від 24 червня про заборону громадянину Ізраїля (а за сумісництвом ще й відомому українському бізнесменові, що володіє пакетом акцій у деяких вітчизняних мас-медіа) Вадиму Рабиновичу на в'їзд в Україну, чесне слово, нане Сторожук, викликало більшу цікавість людей, ніж слухняно озвучені вами факти абстрактних депутатських «злочинів».

Ще зовсім недавно Всеукраїнський фонд сприяння міжнародному співробітництву «Українське народне посольство» під головуванням экс-президента Леоніда Кравчука надав п. Рабиновичу звання «Народний посол України». За що? А «за великий особистий внесок у розвиток дружніх відносин між народами і зміцнення авторитету України». Сам Вадим Рабинович у «Монологі про незалежність» в газеті «Независимость» від 23 червня скромно підтвердив свій «внесок в авторитет»: «Ми інвестуємо майбутнє, намагаємося робити те, за що нам не соромно буде «завтра». І раптом — у прямому значенні слова «завтра», себто 24-го, СБУ «великий особистий внесок у зміцнення» викладає в новій редакції: Вадима Рабиновича оголосили персоною нон-грата на п'ять років «за діяльність, що завдає значні збитки українській економіці і в інтересах безпеки країни». В принципі, за дії, яких начебто треба соромитися.

Голова парламентського Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності і боротьби з організованою злочинністю і корупцією Юрій Кармазін, коментуючи в пресі рішення СБУ, підкреслює: він не дивується, що п. Рабиновича не пускають в Україну. «Народний посол», за словами Ю. Кармазіна, є представником певного клану, що займається, не будьмо наївними, питаннями іншої «дипломатії». Оскільки кланова боротьба нині сильно загострилася, йде знищення деяких «кадрів». Ще зовсім недавно, стверджує пан Кармазін, Вадим

Рабинович тримав руку на пульсі багатьох важливих процесів у державі. Він, користуючись близькістю до «тіла», впливав на кадрові призначення в органах виконавчої влади і навіть у правоохоронній системі. Одне слово, чиновники, добиваючись вищої посади, спочатку «кланялися» громадянину Ізраїля, аби одержати портфель з рук громадян України. Замкнений кадровий цикл.

Текст рішення СБУ хоча не вичерпно, але пояснює, чому не треба дивуватися відсутності пана Рабиновича під небом України. Хоча зовсім не пояснює іншого дива: як його з України випустили? Погодимося, це велике щастя — вчасно покинути країну, в якій тебе звинувачують в економічних диверсіях. Поінформовані люди стверджують: пан Рабинович ще вранці 24-го був у Києві, і йому особисто зачитали рішення, на підставі якого він став вигнанцем. Співробітників персони нон-грата спокійно забрали з офісу й усією документацією, яка, за логікою, мала б дуже зацікавити грізне відомство пана Деркача. Тому з усіх версій, що гуляють нині в політичних коридорах, віддалених від президентського поверку, найправдоподібнішою видається така: удар по Вадиму Рабиновичу було завдано саме з команди Л. Кучми, а не опозиції: по-перше, превентивний захід у зв'язку з розслідуванням справи Волкова не зашкодить. По-друге, в середовищі глави держави у п. Рабиновича багато недоброзичливих конкурентів. По-третє, краще спрямувати обурення в потрібне русло — на випущеного без перешкод громадянина Ізраїлю, ніж на деяких громадян України, що змусили залишитися, хоча й під депутатським, але слідством, удома...

Вадим Рабинович вважає рішення СБУ або помилкою, або провокацією. Якщо до нинішньої середи він переконується, що компетентні органи з ним не жартують, «жертва провокації» готова оприлюднити в Тель-Авіві на прес-конференції «в екзилі» імена політичних замовників рішення СБУ. Залишилося чекати зовсім недовго. Цікаво, що новенького скаже нам недавній приятель Президента?

До речі, вчорашньому улюбленцеві Леоніда Кучми доля лагідно всміхалася лише в Україні. На Заході і на історичній батьківщині більш ніж стримано ставилися до нашого «народного посла»: за деякі сумнівні «інвестиції в особисте майбутнє». Не таємниця: В. Рабинович свого часу засвітився у зв'язках з фірмою «Нордекс», що займалася торгівлею зброї і ядерних матеріалів для Північної Кореї та Ірану. Начебто й дружбу з Леонідом Даниловичем Рабинович поєднував з приятелюванням з кримінальними мафіозними «авторитетами». Хоча з ким там не дружать «заряди зміцнення авторитету України»? Звісно, якщо під «авторитетом» мати на увазі репутацію нашої держави на міжнародному рівні як однієї з найкорумпованіших у світі. На превеликий наш сором...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

99

Вибори

Хочете стати піддослідним кроликом...

Сильна особистість, інтелектуал, спокійний, розсудливий чоловік, який стежить за своєю зовнішністю, є прихильником незалежності держави і ринкової економіки. За такого «збірного» президента готова проголосувати у жовтні українська молодь 18—28 років. Про це свідчить опитування, проведене Державним комітетом України у справах сім'ї та молоді спільно з Українським інститутом соціальних досліджень.

Непопулярні, тобто набрали найменший відсоток, такі риси «віртуального» президента: м'яка людина (4%), закликач до боротьби (10%), комуніст (13%), бідний, малозабезпечений (17%), прихильник авторитарної жорсткої влади (19%), той, хто співробітничав із нинішньою владою (19%).

Президента слабкої статі воліють обрати лише 13% опитаних.

Судячи зі щорічної доповіді Держкоммолоді Президентів України, Верховній Раді та Кабінетові Міністрів, з якою мали змогу ознайомитися учасники недавніх парламентських слухань з питань молодіжної політики, електоральна поведінка української молоді тягне на слабку трічку.

У системі координат «ліві—праві» політичні погляди «майбутніх будівничих держави» розподілилися так: 7% вважають себе прихильниками лівих, 23% — центристів, 8% — правих. Більшість же — політично аморфна. 27% відповіли, що їм важко визначитися, а 35% узагалі не орієнтуються в політиці.

Серед молодих українців негусто прихильників комуністичної та соціалістичної ідей (7 і 2%). Здебільшого їхні погляди близькі до національно-демократичних. Досить популярна й екологічна ідея.

Водночас серед «зеленого» молодіжного електорату (тобто тих, хто на минулих парламентських виборах проголосував за Партію зелених) лише 46% готові віддати свій голос за неї вдруге на наступних виборах. «Морально стабільним» є молодіжний електорат національно-демократичних партій (69% знову проголосували б за них), за націонал-радикалів (67%) та лівих (64%). Тобто, електорат цих партій — не хитається з боку в бік під впливом випадковостей.

Шоправда, всупереч клішованому уявленню про політичну апатію молоді, її активність на парламентських виборах 1998 року зросла порівняно з попередніми. Хоча помітно пасла задніх на тлі виборчого запалу дідусів і бабусь. Унаслідок нестабільності політичної орієнтації молодіжний електорат може стати сприятливим об'єктом для передвиборних технологій різних політичних сил, — підсумовується у доповіді.

Що ж, не секрет, що саме цей «благодатний прошарок», який ще не визначився, і буде піддослідним кроликом. На нього будуть спрямовані в передвиборній боротьбі всі експерименти.

Юліана ШЕВЧУК.

Слабка пародія не може бути смішною

✓ Одеса

Де ота вулиця, де отой дім?

Одеситам, які вже визначилися у підтримці того чи того претендента на кандидата в Президенти країни, не так вже й просто засвідчити це. Ну хоча б на даному етапі своїм підписом у підписному листі. Офіси більшості партій, які займаються збиранням підписів, ніби засекречені, піде ніяких повідомлень про місце їх розташування немає. Ходять, правда, збирачі підписів людими міськими, по домівках. Активно тут діють комуністи, які зібрали десятки тисяч підписів на підтримку свого претендента Петра Симоненка.

Кілька семінарів-інструктажів провели зі своїми збирачами в об'єднанні Соціал-демократичного союзу, який підтримує Євгена Марчука. Ця організація, одержавши дозвіл міськвиконкому, вирішила встановити свій столик у міському саду, де завжди людно, аби збирати підписи там.

Соціалісти, збираючи підписи на підтримку Олександра Мороза, впевнені, що із завданням успішно впораються, однак нарікають, що в деяких сільських районах зустрічають протидію. Мінімум, на який розраховують рухівці, які за Юрія Костенка, — це 35 тисяч підписів... Певно, якщо всім виборцям стали відомі конкретні місця розташування штабів із збирання підписів, цей процес пішов би інтенсивніше. А встигнути забезпечити розрахунковий мінімум підписів з регіону до 12 липня, коли цей етап завершиться, не так просто.

Комісії вже ліплять

Хоча часу до завершення формування територіальних виборчих округів ще досить — останній термін 11 серпня — чимало партій уже внесли свої кандидатури до їх складу. Одеська облрада раз по раз публікує в місцевих ЗМІ звернення до обласних партійних осередків з проханнями вносити пропозиції, щоб скористатися правом через своїх представників у комісіях безпосередньо організувати й контролювати хід президентських виборів.

Георгій ВОРОТНЮК.

✓ Донецьк

Чотирнадцятьом висуванцям відмовлено

Колегія з цивільних справ Верховного Суду України визнала обгрунтованою постанову Центрвиборчкому про відмову в реєстрації претендента на кандидата у Президенти України народному депутату Тетяні Задорожній. Т. Задорожню висунули претендентом збори виборців Шахтарська на Донеччині. Однак ЦВК визначила, що подані для її реєстрації претендентом документи не відповідають вимогам закону про вибори Президента. Як відомо, ЦВК зареєструвала 19 претендентів на кандидата на найвищу державну посаду. 14 висуванцям відмовлено в реєстрації.

✓ Кіровоград

Кримінал чи політика?

Упочі невідомі вибили двері приміщення крайової управи Народного руху України («удовенківського»). Що вони шукали, поки що невідомо, бо, крім дешевого калькулятора, з офісу партії нічого не зникло. Не виключено, що зловмисники мали намір заволодіти бланками підписних листів, на яких сьогодні можна зробити непоганий бізнес.

Олег БОНДАР.

✓ Фотофакт

Мітинг біля Кабміну.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

**ЗАКОН
УКРАЇНИ****«Про спеціальну**

Цей Закон визначає порядок створення, ліквідації та особливості механізму функціонування спеціальної економічної зони «Славутич» (далі — СЕЗ «Славутич»).

Стаття 1. Створення СЕЗ «Славутич».

1. СЕЗ «Славутич» створюється і діє в адміністративно-територіальних межах міста «Славутич» Київської області терміном до 1 січня 2020 року.

2. Метою створення СЕЗ «Славутич» є залучення інвестицій для створення нових робочих місць у місті Славутич та забезпечення працевлаштування працівників Чорнобильської АЕС, які вивільняються у зв'язку з достроковим виводом її енергоблоків і послуг, поставок на внутрішній ринок високоякісної продукції та послуг, а також впровадження нових технологій, ринкових методів господарювання та розвитку інфраструктури СЕЗ «Славутич», поліпшення використання природних та трудових ресурсів.

3. На території СЕЗ «Славутич» установлюється і діє спеціальний правовий режим економічної діяльності, визначений Законом України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон», з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

Стаття 2. Особливості дії законодавства України у СЕЗ «Славутич».

1. Законодавство України на території СЕЗ «Славутич» діє з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон» та цим Законом.

2. Держава гарантує стабільність встановленого цим Законом правового режиму функціонування СЕЗ «Славутич» на весь термін, визначений статтею 1 цього Закону.

3. У разі зміни законодавства України з питань оподаткування, інвестиційної діяльності та митного регулювання до суб'єктів СЕЗ «Славутич» протягом періоду функціонування цієї зони застосовуються особливості, передбачені цим Законом,

на день їх реєстрації як суб'єктів СЕЗ «Славутич».

Стаття 3. Органи управління СЕЗ «Славутич».

Органами управління СЕЗ «Славутич» є:

Славутицька міська рада та її виконавчий комітет у межах своїх повноважень;

орган господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич», утворений Славутицькою міською радою за участю окремих суб'єктів підприємницької діяльності, які діють на території СЕЗ «Славутич».

Стаття 4. Повноваження Славутицької міської ради та її виконавчого комітету щодо управління СЕЗ «Славутич».

1. Славутицька міська рада та її виконавчий комітет здійснюють свої повноваження на території СЕЗ «Славутич» відповідно до Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», цього Закону та інших нормативно-правових актів.

2. Виконавчий комітет Славутицької міської ради здійснює свої повноваження щодо управління СЕЗ «Славутич» відповідно до власних (самоврядних) повноважень та делегованих повноважень відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

3. До сфери повноважень Славутицької міської ради та її виконавчого комітету також належать:

внесення пропозицій про зміни в статусі СЕЗ «Славутич» у порядку, встановленому законодавством України;

затвердження стратегічних та поточних програм розвитку СЕЗ «Славутич»;

забезпечення необхідних умов функціонування державних органів, розташованих на території СЕЗ «Славутич»;

укладення з органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» генеральної угоди про передачу йому в користування земельних ділянок, об'єктів інфраструктури, розташованих на території СЕЗ «Славутич», та природних ресурсів місцевого значення;

укладення договору (контракту) з суб'єктом СЕЗ «Славутич» щодо умов реалізації інвестиційного проєкту в порядку, встановленому Славутицькою міською радою;

розгляд і затвердження в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, інвестиційних проєктів, що реалізуються на території СЕЗ «Славутич»;

утворення, ліквідація, реорганізація органу господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич»;

організація підготовки (перепідготовки) кадрів;

регулювання залучення до роботи у СЕЗ «Славутич» іноземних працівників;

здійснення інших повноважень, передбачених цим Законом.

Стаття 5. Повноваження органу господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич».

1. Органом господарського розвитку СЕЗ «Славутич» є юридична особа, утворена Славутицькою міською радою за участю окремих суб'єктів підприємницької діяльності, які діють на території СЕЗ «Славутич».

Положення (статут) про орган господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» затверджується Славутицькою міською радою.

2. До компетенції органу господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» належать:

організація облаштування території СЕЗ «Славутич»;

організація і контроль за будівництвом об'єктів виробничої та невиробничої інфраструктури та розвиток мережі комунікаційних зв'язків;

укладення договорів на виконання підпрядних робіт щодо облаштування території СЕЗ «Славутич», будівництва об'єктів виробничої та невиробничої інфраструктури, розвитку мережі комунікаційних зв'язків;

укладення договорів про експлуатацію об'єктів інфраструктури;

укладення з суб'єктами СЕЗ «Славутич» у межах повноважень, наданих Славутицькою міською радою, договорів оренди земельних ділянок, використання природних ресурсів місцевого значення та об'єктів інфраструктури СЕЗ «Славутич»;

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування у зв'язку із створенням спеціальної економічної зони «Славутич»**ЗАКОН
УКРАЇНИ**

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1. Статтю 21 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №19, ст.259; 1999 р., №15, ст.83, №18, ст.140) доповнити частиною такого змісту:

«На період функціонування спеціальної економічної зони «Славутич» справляння ввізного мита здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про спеціальну економічну зону «Славутич».

2. Частиною першу статті 12 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №45, ст.238; 1997 р., №47, ст.294; 1999 р., №15, ст.83, №18, ст.140) доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) на період функціонування спеціальної економічної зони «Славутич» суб'єкти цієї зони (власники землі, землекористувачі на території спеціальної економічної зони «Славутич»), які реалізують на території спеціальної економічної зони «Славутич» інвестиційні проєкти, затверджені виконавчим комітетом Славутицької міської ради. У перші три роки реалізації таких інвестиційних проєктів зазначені суб'єкти зони звільняються від сплати земельного податку повністю, а в наступні три роки сплачують земельний податок за ставкою в розмірі 50 відсотків діючої ставки».

3. У статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №21, ст.156, №51, ст.305; 1999 р., №4, ст.33, №15, ст.83, №18, ст.140):

пункт 11.12 доповнити абзацом такого змісту:

«Установити, що на період функціонування спеціальної економічної зони «Славутич» оподаткування операцій із ввезення (пересилання) на територію спеціальної економічної зони «Славутич» суб'єктами спеціальної економічної зони «Славутич» товарів та інших предметів здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про спеціальну економічну зону «Славутич»;

пункт 11.24 виключити.
4. У Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №4, ст.28; 1997 р., №27, ст.181; 1998 р., №10, ст.35, №18, ст.94; 1999 р., №4, ст.33, №15, ст.83, №18, ст.140):

підпункт 7.13.4 статті 7 виключити;

пункт 22.5 статті 22 доповнити абзацом такого змісту:

«Установити, що на період функціонування спеціальної економічної зони «Славутич» податок на прибуток платників податку — суб'єктів цієї зони справляється з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про спеціальну економічну зону «Славутич».

5. Статтю 4 Закону України «Про збір на обов'язкове соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №37, ст.238; 1998 р., №14, ст.53; 1999 р., №15, ст.83) доповнити частиною такого змісту:

«На період функціонування спеціальної економічної зони «Славутич» звільняються від сплати збору на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття суб'єкти цієї зони, які реалізують інвестиційні проєкти, затверджені виконавчим комітетом Славутицької міської ради».

6. У Законі України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., №4, ст.33):

у прамбулі та в тексті Закону слова «і населення міста Славутич» виключити;

абзаци третій та п'ятий статті 3 виключити.

7. Частиною восьмою статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України від 11 січня 1993 року №4-93 «Про Єдиний митний тариф України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №12, ст.107, №28, ст.301; 1994 р., №20, ст.117; 1996 р., №8, ст.31; 1997 р., №3, ст.6, №8, ст.62, №34, ст.210, №47, ст.294; 1999 р., №4, ст.33) виключити.

11. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
3 червня 1999 року.
№722-XIV.

Згідно з регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

економічну зону «Славутич»

видача дозволів суб'єктам СЕЗ «Славутич» на будівництво нових господарських об'єктів, що реалізують на території СЕЗ «Славутич» інвестиційні проекти, затверджені виконавчим комітетом Славутиської міської ради;

участь у реалізації проектів; реєстрація суб'єктів СЕЗ «Славутич», що реалізують на території СЕЗ «Славутич» інвестиційні проекти, затверджені виконавчим комітетом Славутиської міської ради;

підготовка пропозицій Славутиській міській раді щодо ставок орендної плати, розмірів плати за комунальні послуги, тарифів;

здійснення разом з відповідними органами заходів щодо забезпечення законності і правопорядку, економічної та екологічної безпеки на території СЕЗ «Славутич»;

складання та подання статистичної вітності про функціонування СЕЗ «Славутич» відповідно до законодавства України;

виконання інших функцій та повноважень, визначених в положенні (статуті) та переданих до його компетенції іншими органами управління СЕЗ «Славутич».

Стаття 6. Суб'єкти СЕЗ «Славутич»

1. Суб'єктами СЕЗ «Славутич» є суб'єкти підприємницької діяльності, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи, які розташовані на території СЕЗ «Славутич» і реалізують на цій території затверджені виконавчим комітетом Славутиської міської ради інвестиційні проекти кошторисною вартістю, еквівалентною не менше 200 тисяч доларів США, на підставі договору (контракту) щодо умов реалізації цього інвестиційного проекту та які зареєстровані органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» як суб'єкти СЕЗ «Славутич».

2. Орган господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» видає суб'єктам СЕЗ «Славутич» свідоцтво про реєстрацію, що підтверджує право на отримання пільг, визначених цим Законом.

3. За реєстрацію суб'єктів СЕЗ «Славутич» справляється плата, розмір якої встановлюється Славутиською міською радою.

Кошти, одержані за реєстрацію суб'єктів СЕЗ «Славутич», спрямовуються органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» на розвиток інфраструктури СЕЗ «Славутич» у порядку, визначеному виконавчим комітетом Славутиської міської ради за погодженням з Міністерством фінансів України.

Стаття 7. Умови провадження підприємницької діяльності на території СЕЗ «Славутич»

1. На території СЕЗ «Славутич» можуть провадитися всі види підприємницької діяльності, за винятком заборонених законами України.

2. Спеціальний правовий режим підприємницької діяльності, встановлений у СЕЗ «Славутич», поширюється на суб'єктів СЕЗ «Славутич» виключно під час здійснення ними підприємницької діяльності в період реалізації інвестиційного проекту на території СЕЗ «Славутич».

3. Створення на території СЕЗ «Славутич» комерційних банків, їх філій, аудиторських фірм, страхових, інших фінансових організацій, учасників фондового ринку, діяльність яких підлягає ліцензуванню, здійснюється у встановленому законодавством порядку після попереднього погодження з виконавчим комітетом Славутиської міської ради.

4. Затвердження виконавчим комітетом Славутиської міської ради інвестиційного проекту та укладення договору (контракту) щодо умов його реалізації є підставою для реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності органом господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» як суб'єкта СЕЗ «Славутич», укладення договорів оренди змлі, приміщень тощо. Порядок укладення договору (контракту) визначається Славутиською міською радою.

5. У разі порушення суб'єктами СЕЗ «Славутич» законодавства України, установчих документів, договору (контракту) з виконавчим комітетом Славутиської міської ради щодо умов реалізації затвердженого інвестиційного проекту Славутиська міська рада може внести пропозиції виконавчому комітету Славутиської міської ради про скасування наданих ним дозволів, розірвання у встановленому законодавством порядку до-

говору (контракту), а також внести пропозиції органу господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» про скасування реєстрації суб'єктів СЕЗ «Славутич» у встановленому законодавством порядку.

6. У разі порушення суб'єктами СЕЗ «Славутич» законодавства України, установчих документів, договору (контракту) з виконавчим комітетом Славутиської міської ради щодо умов реалізації затвердженого інвестиційного проекту виконавчий комітет Славутиської міської ради може прийняти рішення про скасування наданих ним дозволів, розірвання у встановленому законодавством порядку договору (контракту), а також внести пропозиції органу господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» про скасування реєстрації суб'єктів СЕЗ «Славутич» у встановленому законодавством порядку.

7. У разі порушення суб'єктами СЕЗ «Славутич» законодавства України, установчих документів, договору (контракту) з виконавчим комітетом Славутиської міської ради щодо умов реалізації інвестиційного проекту орган господарського розвитку і управління СЕЗ «Славутич» має право скасувати реєстрацію суб'єктів СЕЗ «Славутич» у встановленому законодавством порядку.

8. Рішення про скасування виданих дозволів або реєстрації суб'єктів СЕЗ «Славутич» можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Стаття 8. Державна реєстрація суб'єктів підприємницької діяльності, створюваних у СЕЗ «Славутич»

На території СЕЗ «Славутич» державна реєстрація суб'єктів підприємницької діяльності здійснюється у встановленому законодавством порядку.

Стаття 9. Спеціальний правовий режим підприємницької діяльності та особливості оподаткування на території СЕЗ «Славутич»

1. До суб'єктів СЕЗ «Славутич» застосовується запроваджений цим Законом спеціальний правовий режим підприємницької діяльності та надаються передбачені цим Законом пільги щодо сплати ввізного мита, податку на додану вартість, податку на прибуток підприємств, збору на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття, збору до Державного інноваційного фонду України та плати за землю.

2. Звільняються від сплати ввізного мита на період реалізації інвестиційних проектів, але не більше ніж на п'ять років суб'єкти СЕЗ «Славутич», які ввозять на територію СЕЗ «Славутич» для потреб власного виробництва, пов'язаного з реалізацією цих інвестиційних проектів:

матеріали, сировину, устаткування, обладнання, комплектуючі до них, транспортні засоби, перелік та порядок ввезення яких визначаються Кабінетом Міністрів України.

Ця пільга не застосовується при ввезенні на митну територію України піддакцизованих товарів.

У разі нецільового використання зазначених товарів платник податку зобов'язаний сплатити ввізне мито у встановленому законодавством порядку.

3. Звільняються від оподаткування податком на додану вартість на період реалізації інвестиційних проектів, але не більше ніж на п'ять років, операції з ввезення (пересилання) на територію СЕЗ «Славутич» суб'єктами СЕЗ «Славутич» для потреб власного виробництва, пов'язаного з реалізацією цих інвестиційних проектів:

устаткування, обладнання, комплектуючі до них, транспортних засобів, перелік та порядок ввезення яких визначаються Кабінетом Міністрів України.

Ця пільга не застосовується при ввезенні на митну територію України піддакцизованих товарів.

У разі нецільового використання зазначених товарів податок на додану вартість справляється виходячи з їх договірної (контрактної) вартості, але не нижче за митну вартість, перераховану в гривні за валютним (обмінним) курсом, установленим Національним банком України на день оформлення ввізної вантажної митної декларації.

4. Звільняється на три роки від оподаткування прибуток суб'єктів СЕЗ

«Славутич», отриманий на території СЕЗ «Славутич» від реалізації інвестиційних проектів, затверджених виконавчим комітетом Славутиської міської ради.

Прибуток таких платників податку, отриманий суб'єктами СЕЗ «Славутич» з четвертого по шостий рік реалізації інвестиційних проектів, оподатковується за ставкою 50 відсотків діючої ставки оподаткування.

Ця норма застосовується з моменту одержання суб'єктом СЕЗ «Славутич» першого прибутку від реалізації інвестиційного проекту.

Порядок визначення прибутку, отриманого від реалізації інвестиційних проектів, встановлюється Державною податковою адміністрацією України.

5. До валового доходу суб'єктів СЕЗ «Славутич» з метою оподаткування не включається отримана згідно з інвестиційним проектом сума інвестицій у вигляді:

коштів; матеріальних цінностей; нематеріальних активів, включаючи легалізовані на території України авторські права, права на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, знаки для товарів і послуг, ноу-хау тощо, вартість яких у конвертованій валюті підтверджена згідно з законами (процедурами) країни інвестора або міжнародними торговельними звичаями, а також експертною оцінкою в Україні.

У разі, якщо протягом звітного (податкового) періоду відбувається часткове або повне відчуження зазначеної інвестиції, суб'єкт підприємницької діяльності, який отримав інвестицію, зобов'язаний сплатити податок з прибутку, одержаного в такому звітному (податковому) періоді.

6. Суб'єкти СЕЗ «Славутич», які реалізують на території СЕЗ «Славутич» інвестиційні проекти, затверджені виконавчим комітетом Славутиської міської ради, звільняються від сплати збору на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття.

7. Суб'єкти СЕЗ «Славутич», які реалізують на території СЕЗ «Славутич» інвестиційні проекти, затверджені виконавчим комітетом Славутиської міської ради, звільняються від сплати збору до Державного інноваційного фонду України.

8. Суб'єкти СЕЗ «Славутич» (власники земельних ділянок та землекористувачі на території СЕЗ «Славутич») повністю звільняються від сплати земельного податку в перші три роки реалізації на території СЕЗ «Славутич» інвестиційних проектів, затверджених виконавчим комітетом Славутиської міської ради, а в наступні три роки сплачують земельний податок за ставкою в розмірі 50 відсотків діючої ставки оподаткування.

9. Імпорт суб'єктами СЕЗ «Славутич» товарів та інших предметів для потреб

власного виробництва на території СЕЗ «Славутич» та експорт товарів та інших предметів, повністю вироблених або достатньо перероблених чи оброблених на території СЕЗ «Славутич», не підлягають ліцензуванню та квотуванню, якщо інше не встановлено міжнародними договорами України.

Повністю виробленими або достатньо переробленими чи обробленими у СЕЗ «Славутич» вважаються товари, що відповідають критеріям, викладеним у статті 18 Закону України «Про Єдиний митний тариф».

10. Суб'єкти СЕЗ «Славутич», які проводять свою діяльність на території СЕЗ «Славутич» без створення юридичної особи (філії, відділення, відокремлені підрозділи тощо), складають відокремлений баланс фінансової господарської діяльності у порядку, встановленому Державною податковою адміністрацією України.

11. Надходження в іноземній валюті від реалізації продукції, товарів (робіт, послуг), вироблених або наданих суб'єктами СЕЗ «Славутич» на території СЕЗ «Славутич», звільняються від обов'язкового продажу.

Стаття 10. Порядок ліквідації СЕЗ «Славутич»

1. СЕЗ «Славутич» вважається ліквідованою з моменту закінчення строку, на який її було створено.

2. СЕЗ «Славутич» може бути ліквідована законом до зазначеного строку, на який її було створено, відповідно до Закону України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон».

Стаття 11. Гарантії забезпечення інтересів суб'єктів СЕЗ «Славутич» у разі її ліквідації

1. Держава гарантує збереження у повному обсязі всіх майнових і немайнових прав суб'єктів СЕЗ «Славутич» у разі її ліквідації.

2. Спори між органами управління СЕЗ «Славутич», суб'єктами СЕЗ «Славутич» та ліквідаційною комісією, що можуть виникнути у зв'язку з ліквідацією СЕЗ «Славутич», підлягають розгляду в судах України, а спори за участю іноземних суб'єктів господарської діяльності — у судах за погодженням сторін, у тому числі за кордоном.

Стаття 12. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України: у місячний строк подати пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити в межах своїх повноважень видання нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

Президент України Л. КУЧМА.
м. Київ, 3 червня 1999 року.
№ 721-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до Закону України «Про списання та реструктуризацію податкової заборгованості платників податків — цукрових заводів (комбінатів) за станом на 1 січня 1998 року та сільськогосподарських підприємств за станом на 1 січня 1999 року»

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Закону України «Про списання та реструктуризацію податкової заборгованості платників податків — цукрових заводів (комбінатів) за станом на 1 січня 1998 року та сільськогосподарських підприємств за станом на 1 січня 1999 року» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 15, ст.84) такі зміни:

1) статтю 1 після слів «до Державного бюджету України» доповнити словами «та суми податкової заборгованості по сплаті загальнодержавних податків і зборів (обов'язкових платежів), що зраховуються до місцевих бюджетів»;

2) статтю 4 доповнити новим абзацом такого змісту: «єдиний фіксований податок, запроваджений в порядку експерименту в 1998 році у Глобінському районі Полтавської області, Старобешівському районі Донецької області та Ужгородському районі Закарпатської області»;

3) «Прикінцеві положення» після пункту 1 доповнити новим абзацом 2 такого змісту:

«2. Сплата податкової заборгованості сільськогосподарських підприємств і цукрових заводів (комбінатів), реструктуризованої відповідно до Указу Президента України від 18 червня 1998 року «Про списання та реструктуризацію податкової заборгованості платників податків — сільськогосподарських підприємств і цукрових заводів (комбінатів) за станом на 1 січня 1998 року», а також сплата податкової заборгованості підприємств сільськогосподарського комплексу, реструктуризованої відповідно до Закону України «Про списання та реструктуризацію податкової заборгованості платників податків за станом на 31 березня 1997 року», здійснюється у строки, визначені частинами другою і третьою статті 2 цього Закону».

У зв'язку з цим пункт 2 вважати відповідно пунктом 3.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
3 червня 1999 року.
№ 716-XIV.

У номер

Тбілісі

Про перспективи співробітництва

Сьогодні міністр закордонних справ України Борис Тарасюк перебуває з офіційним візитом у Грузії. Заплановано його зустрічі з найвищими офіційними особами. Безперечно, сторони зацікавлені в обговоренні перспектив співробітництва, пов'язаних із транзитним транспортуванням ранішої каспійської нафти. Цю розмову буде продовжено в Баку, бо саме сьогодні глава українського МЗС здійснить офіційний дводенний візит до Азербайджану. Очікують підписання кількох двосторонніх документів.

Лондон

Зробити «саркофаг» безпечним

2 липня в Лондоні західним підприємцям буде представлено план закупівель товарів та послуг із періодичних заходів перетворення об'єкта «Укриття» (саркофаг над зруйнованим унаслідок аварії на 4-му енергоблоці Чорнобильської АЕС) на екологічно безпечну систему (проект SIP).

Київ

Починаємо віддавати борги

Україна після тримісячної затримки почала сплачувати товарну частину заборгованості за поставки туркменського газу в 1999 році. В Туркменістан вже надійшли обладнання, продукти харчування і медикаменти на загальну суму 1,5 млн. доларів. А наступна партія товарів, переважно продовольчі товари, будматеріали, електротехнічні вироби і медикаменти, буде вже на суму 6 млн. доларів.

Згідно з контрактом між національною акціонерною компанією (НАК) «Нафтогаз України» і державною торговельною корпорацією «Туркменнафтогаз» у 1999 році Туркменістан мав поставити в Україну 20 млрд. кубометрів природного газу. Однак у зв'язку із заборгованістю українського партнера з 21 травня поставки палива було призупинено. На той момент борг НАК «Нафтогаз України» цій державі становив близько 318 млн. доларів за більш ніж 8,5 млрд. кубометрів поставленого газу. З цієї суми 150 млн. припадає на товарну частину плати і інвестиційні проекти. Роботи за останніми виконали українськими спеціалістами інші на 6,5 млн. Щодо валютної частини плати, тут жодних зрушень немає.

Горлівка

Знов один не повернувся з вибою

Внаслідок раптового викиду газової суміші на глибині понад тисячу метрів у горлівській шахті імені Леніна загинув один гірник. Інші його 19 колег, які теж були в небезпечній зоні, виведені на-гора нешкодливими: оперативно сирасцювали гірничорятувальники, не розгубилися й самі шахтарі. Спеціально створена комісія продовжує розслідувати причини трагедії.

Львів

У кращий світ — з комфортом

ВАТ «Миколаївцемент» запровадив пільги для ветеранів: працівники, які віддавали здоров'я рідному підприємству не менш як 10 років, мають право на поховання в безкоштовних домовинах, а сім'я покійного одержить 100 гривень матеріальної допомоги. «Нсвдячі» цементники не оцінили батьківської турботи адміністрації й цікавляться, чи можна для «подорожі» в кращий світ взяти дві-три дармові домовини, якщо стаж становить 20—30 років?

Фотофакт

Робітники Миколаївського глиноземного заводу в пікетах біля Верховної Ради висловлюють протест проти «приватизації» рідного підприємства. Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Верховна Рада України, заслухавши 8 червня 1999 року інформацію Кабінету Міністрів України про стан фінансування науково-технічної сфери, відзначає, що, незважаючи на прийняті Верховною Радою України закони і постанови щодо розвитку науково-технічної сфери, фактичні видатки на наукову і науково-технічну діяльність щорічно скорочуються. Протягом 1996—1998 років частка видатків Державного бюджету України на ці цілі зменшилася з 0,45 до 0,34 відсотка ВВП, тобто до рівня слабозрозумітих країн.

Не виконуються вимоги Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», яким передбачено виділення на фінансування розділу «Фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу» Державного бюджету України в 1999 році одного відсотка ВВП. В січні — квітні 1999 року видатки на наукову і науково-технічну діяльність становили лише 37,6 відсотка планових обсягів при загальному виконанні бюджету на 75 відсотків. І тільки протягом останніх тижнів триває завершення фінансування розділу «Фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу» відповідно до встановлених Кабінетом Міністрів України лімітів на п'ять місяців поточного року. Проте в цілому з урахуванням Національної космічної програми, робіт для національної оборони та інноваційних проєктів видатки з Державного бюджету України на фінансування науково-технічної сфери становлять лише 73,7 відсотка визначених лімітів.

Верховна Рада України вважає недостатніми і нереальними заходи Кабінету Міністрів України щодо виконання передбаченого абзацом сьомим пункту 2 розділу II Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» положення про забезпечення додаткового фінансування інноваційних проєктів Державного інноваційного фонду України у сумі 538550 тис. грн., частину коштів якого передбачалося спрямувати на реалізацію державних наукових і науково-технічних програм інноваційного спрямування.

Верховна Рада України постановляє:

1. Визнати роботу Кабінету Міністрів України щодо забезпечення визначеного законодами України рівня фінансування науково-технічної сфери в державі незадовільною.

2. Кабінету Міністрів України: вжити належних заходів для забезпечення безумовного виконання вимог Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» в частині фінансування наукової і науково-технічної діяльності, виконання міжнародних угод з наукового і науково-технічного співробітництва; забезпечити погашення фінансової заборгованості науковим установам і організаціям за 1996—1998 роки, а та-

кож виплату пенсій науковим працівникам відповідно до статті 24 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»;

шокувально подавати до Верховної Ради України інформацію про хід виконання Державного бюджету України у 1999 році в частині фінансування видатків на фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу;

передбачити в проєкті Державного бюджету України на 2000 рік:

— фінансування розділу «Фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу» в обсязі не менше 1,35 відсотка ВВП, відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»;

— скорочення кількості головних розпорядників коштів по розділу «Фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу»;

— збільшення обсягів видатків на фінансування державних наукових і науково-технічних програм до 25 відсотків загального обсягу фінансування вказаного розділу з поступовим доведенням цього показника до 50—70 відсотків у наступні роки;

— в розділі «Фундаментальні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу» окремим рядком видатки на виплату пенсій науковим працівникам;

— використання надходжень коштів до Державного інноваційного фонду України в повному обсязі на інноваційну діяльність.

3. Кабінету Міністрів України внести до 1 вересня 1999 року на розгляд Верховної Ради України проєкти законів:

про державні наукові і науково-технічні програми;

про збір до Державного інноваційного фонду України;

про захист високих технологій.

4. Вважати як невідкладні питання та доручити:

Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти до 10 жовтня 1999 року підготувати пропозиції щодо створення при Верховній Раді України Національної комісії з питань прогнозування та визначення пріоритетів науково-технологічного розвитку України;

Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти доопрацювати проєкт Концепції науково-технологічного та інноваційного розвитку України з урахуванням пропозицій народних депутатів України та до 1 липня 1999 року внести його на остаточне затвердження Верховною Радою України разом з проєктом Закону України про інноваційну діяльність;

Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності разом з Комітетом Верховної Ради України з питань науки і освіти прискорити опрацювання пропозицій щодо вдосконалення механізму

фінансування науково-технологічної та інноваційної сфери та до 15 липня 1999 року внести на повторний розгляд Верховної Ради України доопрацьований з урахуванням зауважень Президента України проєкт Закону України про збір до Державного інноваційного фонду України.

5. Кабінету Міністрів України до 15 липня 1999 року:

з метою ефективного забезпечення реалізації державної політики у галузі науки, технологій, інновацій та захисту інтелектуальної власності переглянути систему управління науково-технологічною сферою держави;

розглянути стан науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт в галузі національної оборони з урахуванням зміни політичної обстановки в Європі і необхідності зміцнення обороноздатності України.

6. Кабінету Міністрів України з метою забезпечення оптимального розподілу та ефективного використання бюджетних коштів до 1 жовтня 1999 року:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо затвердження пріоритетів науково-технологічного розвитку України;

переглянути перелік державних наукових і науково-технічних програм та внести його на розгляд Верховної Ради України;

внести до Верховної Ради України проєкт Закону України про звільнення від обкладання митними зборами імпортованого обладнання, матеріалів, реактивів, книг тощо, що безоплатно передаються або продаються бюджетним науковим установам, вищим закладам освіти за умов їх використання виключно для власних потреб; затвердити перелік платних послуг, які можуть надаватися неприбутковими науковими організаціями, відповідно до пункту 7.11 статті 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств».

7. Кабінету Міністрів України передбачити у проєкті Податкового кодексу України положення щодо звільнення бюджетних наукових установ та вищих закладів освіти, організацій та підприємств Національної академії наук України, галузевих академій наук України, а також науково-дослідних та дослідно-конструкторських організацій міністерств та інших органів виконавчої влади України від обкладення податком на майно та конкретні заходи щодо стимулювання технологічного оновлення виробництва в Україні, впровадження сучасних технологій.

8. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на комітети Верховної Ради України з питань науки і освіти та з питань національної безпеки і оборони.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
16 червня 1999 року.
№ 746-XIV.

Про відзначення 8-ї річниці незалежності України

тури, представників дипломатичного корпусу, міжнародних організацій.

4. Міністерству культури і мистецтв України та Київській міській державній адміністрації забезпечити підготовку і проведення святкового концерту для учасників урочистих зборів.

5. Міністерству оборони України відповідно до частини другої статті 1 Указу Президента України від 30 травня 1998 року № 573 забезпечити проведення в місті Києві військового параду.

6. Міністерству оборони України, Раді Міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям забезпечити проведення 24 серпня 1999 року в містах Києві та Севастополі, обласних центрах, містах-героях святкових феєрверків.

7. Міністерству освіти України, Міністерству культури і мистецтв України, Державному комітету Укра-

їни з питань науки та інтелектуальної власності, іншим центральним органам виконавчої влади за участю Національної академії наук України організувати проведення науково-теоретичних і науково-практичних конференцій, семінарів з історії та культури України, з питань розбудови демократичної, соціальної держави та громадянського суспільства в Україні, входження її до європейського та світового співтовариства.

8. Державному комітету інформаційної політики України, Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити висвітлення підготовки та відзначення 8-ї річниці незалежності України, роз'яснення напрямів внутрішньої і зовнішньої політики держави.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 червня 1999 року.
№ 143-99-рп.

Замість марнотратства — розумна ощадливість

(Початок на 1-й стор.).

Юлія Тимошенко фактично сформувала новий підхід до соціально-економічної політики держави. І в цьому насамперед полягає нестандартність її чергової законодавчої ініціативи. Таку роботу навіть не особливо приязні до авторки опоненти не можуть дошкульно оцінити. Хоч інколи і дуже стараються. Слова, підтверджені цифрами, подобається це комусь чи ні, належать не до чистої філології, а до логіки. Однак, на жаль, філологічні вправи ще популярні в масах, в тому числі і депутатських. Проект резолюції знову повернувся на підготовку до першого повторного читання, яке орієнтовно заплановано на останні дні червня. Про основні параметри майбутнього бюджету з точки зору його головного стратега в парламенті ми попросили розповісти Юлію ТИМОШЕНКО.

— Юліє Володимирівно, почнемо з «лікнеу»: що означає цей загадковий для непосвячених документ — бюджетна резолюція?

— Це основні засади планування бюджету, які парламент визначає для уряду. Щоб було зрозуміліше для непосвячених, поясню дохідливіше: бюджетна резолюція передбачає, звідки і на що планується взяти кошти, бюджет — скільки. Своєрідну бюджетну резолюцію приймають у кожній сім'ї, коли прикладають: на що тратити гроші, де зекономити, а без чого обійтися не можна.

— Глядачі аналітичної програми «7 днів» недавно мали наслоду дізнатися про «невблаганий» поступ ознак стабілізації, правда, не простої, а як явища — трохи загадкової — складної. За таких оптимістичних новин, напевно, бюджетну резолюцію творити простіше: всі складнощі взяла на себе стабілізація...

— Мабуть, я також не зовсім чітко уявляю цю «поглиблену» стабілізацію. Тому скажу без загалок: нинішня бюджетна резолюція створюється за дуже тяжких умов. Продовжує падати внутрішній валовий продукт, обсяг промислового і сільськогосподарського виробництва. Відповідно, тотально зменшуються доходи бюджетів усіх рівнів. А ми, як держава, і далі живемо на «широку ногу», наче в нас бездонний гаманець. Для реалізації уже прийнятих парламентом законів (на різні пільги, соціальні гарантії) потрібно «викласти» 82 мільярди гривень, яких, зрозуміло, немає. Найоптимальніший варіант бюджету може запропонувати лише 30 мільярдів. Тому наша законодавча база нагадує склад, забитий готовою продукцією, яку за всього бажання і «виробників», і «покупців» неможливо придбати. А ми щодня продукуємо нові закони, котрі збільшують витратну частину, дають народу нереальні обіцянки і скорочують доходну частину реструктуризацією всіляких платежів до державного і місцевих бюджетів.

— Яким чином ви хочете змінити це звичне марнотратство на розумну ощадливість?

— Насамперед визначенням чітких пріоритетів бюджетної політики на 2000 рік. Врешті-решт, треба набратися відваги і привести до певного балансу законодавчу базу країни, її вартість і реальні бюджетні ресурси, якими ми володіємо. Якщо цього не зробимо, можемо наперед оголосити себе банкрутами. Це основний пріоритет запропонованої політики на наступний рік. У зв'язку з цим бюджетна резолюція передбачає кілька доручень уряду, наприклад, подати разом з проектом бюджету повний реєстр законів, які діють у державі, із зазначенням їх вартості для бюджету, і окремо реєстр законів, які держава в 2000 році просто не в змозі профінансувати. Ми повинні наразі припинити тотальну «показуху» і чесно сказати, що можуть держава і бюджет.

Другий пріоритет — консолідація всіх державних ресурсів, що сьогодні розпоршені поза

бюджетом, в доходній частині бюджетів усіх рівнів. Ця «розпоршеність» уже сягає 5 — 6 мільярдів гривень. Третій напрям — програмне планування витратної частини бюджету. Тобто масо визначати мету і під неї підводити фінанси. І звітувати не про те, скільки ми витратили, а про результат, якого досягли через цю фінансову ін'єкцію.

Четвертий орієнтир — це, без сумніву, пріоритет соціальних витрат.

— Даруйте, але цей пріоритет, як прапор. Ним щороку розмахують з парламентської трибуни ваші колеги...

— Ми справді рік у рік його декларуємо, але жодного разу не зробили так, щоб ці кошти пішли на соціальну сферу. Сьогодні всі соціальні закони коштують 42 мільярди гривень. Та наша доходна частина бюджету ледь-ледь досягає 30. Тому бюджетна резолюція визначає «найпріоритетніший пріоритет» і в соціальній сфері: це охорона здоров'я, початкова і середня освіта. Напевно, не варто розповідати, в якому жалюгідному стані перебувають ці сектори. Але саме там формується генетична й інтелектуальна база нації. Якщо ми їх не підтримасмо, через кілька років нам не буде для кого творити бюджетні резолюції.

Звичайно, пріоритетним має бути й пенсійне забезпечення. Тут мови немає.

Наступний пріоритет — нормативне планування витратної частини. Вперше в бюджетній резолюції наводяться конкретні нормативи — проекти, які дають можливість запобігти суб'єктивності, дискримінації, дадуть зрештою чітке розуміння, як планувати вартість законів і як використовувати ці нормативи. І останній напрям — варіант бездефіцитного бюджету, який не забере грошей з доходної частини на погашення основного боргу, що, між іншим, становить понад 15 мільярдів гривень, але й не створить нову фінансову піраміду.

— Здається, саме тут у вашого комітету найбільші розходження у поглядах з Кабінетом Міністрів?

— Так, урядовці й усілякі міжнародні фонди стверджують: бюджет має бути з профіцитом. Тобто доходна частина повинна перевищувати витратну, щоб різницю спрямовувати на погашення внутрішніх і зовнішніх боргів. До речі, ще раз підкреслюю, профіцити треба віддавати на безглуздо вибудовану фінансову боргову піраміду. Втім, під час роботи над узгодженням висловлених пропозицій і зауважень комітет погодився: остаточно визначити дефіцит під час складання самого бюджету. Хоча я особисто вважаю, що наш попередній варіант правильніший.

— І знову повернемося до стабілізації. Уявити її справді складно. З одного боку, нам твердять, ось вона — невже не помічаєте? З другого, ви у доповіді вказуєте: дохідна частина щороку зменшується. Як це узгодити між собою?

— З великими труднощами наш комітет одержав прогнози доходної частини бюджету від Кабінету Міністрів. Її плановано

Юлія Тимошенко.

на рівні 32 мільярди 316 мільйонів гривень. Це справді нижче від того, що ми мали попереднього року. Доходи в номінальному виразі постійно падають. Це свідчить про те, що ми дедалі неефективніше працюємо над консолідацією доходної частини бюджету, бо постійно підвищуємо податковий прес.

Нинішня податкова система — і це не є жодною таємницею ні для кого в державі — просто руйнує господарський сектор у країні. Сподіватися, що вона забезпечить надходження до бюджету — не тільки наївно, а й злочинно.

— У своєму проекті Податкового кодексу ви пропонуєте комплексну реформу податкової системи. Якщо ви й зумієте переагитувати авторів альтернативного урядового варіанта (що дуже сумнівно) на своїх прихильників, однак прийняти новий кодекс парламент просто не встигне — бюджет 2000 року «пролітає». Крім податків, які джерела мають «забити», щоб забезпечити названі вами пріоритети?

— Є інші резерви, просто їх варто пошукати. Вже наступного року без проведення реформи можна значно послабити податковий тиск. Як? Зменшити пеню та штрафи, податок на інвестиційні програми, раз і назавжди припинити практику введення додаткових навантажень для створення позабюджетних фондів міністерств і відомств.

А найголовніше джерело наповнення бюджету відшукати дуже просто: «вода» на поверхні — треба врешті починати ефективно управляти державною власністю. За найскромнішими підрахунками, тут можна легко «нашкребти» близько 500 мільйонів гривень. Чому ми нічого не одержуємо від управління величезною власністю? Бюджетний комітет вважає, що цей напрям одержання доходів повинен стати основним на 2000 рік.

Ми безплатно пороздавали державні підприємства, часто сумнівним комерсантам, які не мають фахової підготовки і тому замість відродити до решти зруйнували виробництво.

Наступне додаткове джерело — консолідація усіх можливих позабюджетних надходжень. Кошти, що збираються міністерствами і відомствами поза бюджетом (плата за оренду машин, приміщень, усілякі постійні послуги), невпинно зростають. Чому їх не спрямовувати на фінансування за кошторисами тих самих міністерств і відомств? Чому ми практично нічого не одержуємо від імпортерів надходжень товарів? На жаль, усі пільги пов'язані саме з імпортом: вони в сукупному обчисленні сягають уже більш ніж 10 мільярдів гривень. Розумне скорочення таких пільг — питання з питань...

— Але яке питання! На «святе» замахується — тут далеко не всі

ваші колеги, м'яко кажучи, з розумінням поставляться до вашої «неделікатної» пропозиції.

— Ми вже порушили цю проблему. Далі. Якщо ви чули, є такий перелік товарів критичного імпорту, він визначається постановою Кабміну. Що тільки не належить до критичного імпорту! Цей перелік можна читати, як збірник найдотепніших анекдотів.

— Та для нашого спільного гаманця це, очевидно, обертається «чорним гумором»?

— Саме тому в запропонованій бюджетній резолюції дається перелік товарів, які можуть належати до критичного імпорту. Принаймні тушок хутрових, виробів з лапками і очками ви там уже не знайдете...

До сьогодні не проведено інвентаризації матеріальних резервів країни, ми не знаємо, скільки й чого там зберігається. Це означає, що ще один потік коштів пішов у «тінь». Тим часом за програмою кореспонденції між матеріальним резервом і державним бюджетом можна одержати як мінімум 400 мільйонів гривень.

Ми вказуємо ще на одне джерело — борги господарчих структур, які мали гарантії від уряду. Тут величезні кошти «не вписуються» у бюджет. І ніхто цього не помічає. Пропонуємо стягувати не менш як 5 відсотків від суми кредиту, наданого під гарантії уряду. І, нарешті, припинення розгулу контрабанди в державі: митний комітет має розробити для цього заходи, реальні і дійові.

Отже, як бачите, с багато додаткових джерел прибутку. Ми знайшли ці суми — близько 3 мільярдів гривень, не враховуючи, ще раз підкреслюю, повною мірою всіх резерви. Хотілося, щоб їх «знайшов» і Кабінет Міністрів, коли плануватиме наступний бюджет.

— Прибутки ми полічили. Тепер — будемо витрачати. Візьмемо пріоритетну соціальну сферу. Виступаючи позаминулого тижня на сесії, ви сказали, що за нинішньої соціальної політики та нинішнього кадрового потенціалу, який має цю політику забезпечувати, встановлені законодавством межі малообезпеченості та мінімальної пенсії — 90,7 гривні — нереальні. Вас одразу поквалилися оголосити мало не ворогом пенсіонерів і знедолених. І справді, «Красна Україна» он які суми гарантує, а ви менше сотні «жалісте».

— Я хочу встановити ще вищу межу — «суперкрасиву»... Але... Хіба чесно «ходити в друзях малоимущих», обманюючи їх нереальними обіцянками? Не може держава поки що виплачувати ці 90,7 гривні — це потребує додаткових 20 мільярдів. Тому ми пропонуємо сказати відверто: немає таких грошей, і ми поступово доводимо межу малообезпеченості до рівня, встановленого законом. А в 2000 році змушені орієнтуватися на іншу цифру — 55 гривень. Мінімальна заробітна плата — 74 гривні. Хіба не краще замість 16 гривень дати 55, ніж морочити людям голови своїм гіпотетичним усезагальним і... порожнім захистом?

До речі, і ці, названі мною «усічесні» цифри, даються нелегко — для цього потрібно мобілізувати колосальні бюджетні ресурси, не «замулювати» перелічені вище джерела додаткових надходжень до бюджету.

— Як же витрати, передбачені держбюджетом, ви хочете скоротити?

— Обсяг фінансування на державне управління. Повинні ж ми сприяти адміністративній реформі?!

Скорочення витрат на утримання державного апарату — непоганий «стимул», чи не так? До

Ми повинні припинити тотальну «показуху» і чесно сказати, що можуть держава і бюджет

речі, ми збільшимо суми, призначені на судову владу. Це також стимул — бути фінансово незалежнішими від «другої гілки». Коригуємо ми і витрати на фундаментальні дослідження та науково-технічний прогрес. Чи може держава й надалі витрачати гроші на науку як соціальну допомогу вченим, котрих ця сама держава не залучає до реальних процесів розвитку країни? Потрібне програмне планування, врешті-решт, державне замовлення на якусь кінцеву наукову продукцію, щоб ми спитали за це і заплатили за це. Зрозумійте: доки всі ці витрати проходять у нас як соціальні платежі бідним і нещасним ученим, яких ми до цього стану й довели, наука рухатися не буде, і результатів від неї не одержимо.

Або взяти аграрний сектор. Захисників села не бракує, але де державна програма відродження аграрного сектора, під що ми реально масо заклали гроші? Риторичне питання було й залишається. Тому просимо уряд не творити стратегічну програму АПК на 275 років, а конкретну — на 2000 рік. І визначити під неї джерела фінансування.

— Ви сформували нову концепцію міжбюджетних відносин. У чому її суть?

— Уперше в бюджетній резолюції чітко розмежовуємо функції між державним і місцевим бюджетами. Визначасмо, хто за що платить, скільки — одне слово, запроваджуємо конкретні нормативи. Враховуючи реальні потреби місцевих бюджетів, пропонуємо збільшити перерозподіл надходжень на їх користь — не менш як 40 відсотків. Це справедливо, адже всі витрати, пов'язані з соціальним захистом, відбуваються там, на місцевому рівні.

Ми заклали в резолюції такий механізм трансфертів, який знешкодить ручне управління трансфертами з державного бюджету на місцевий рівень. Це означає, якщо пояснити популярніше, що в областях будуть «живі» гроші, виплачуватимуться зарплати і фінансуватимуться соціальні статті, передбачені бюджетом.

І на завершення нашої розмови хочу підкреслити: дефіцит бюджету наступного року має дорівнювати нулю. Бо майже 50 відсотків доходів консолідованого бюджету нам треба витратити на віддачу боргів. На це гроші ніде позичити. Єдиний «кредитор» — емісія Національного банку. Не треба себе душити, нібито Мінфін продає якісь ОВДП, а банк їх купує. Ми спрямовуємо емісію на фінансування внутрішнього і зовнішнього боргу. Ось чому бездефіцитний бюджет — єдиний порятунком від банкрутства: він просто припинить практику зростання цієї піраміди.

— Які основні розбіжності в поглядах на параметри майбутнього бюджету між вами, профільним комітетом парламенту, і урядом?

— Скажу лаконічно. Уряд воліє бачити бюджетну резолюцію без кількох «тсм»: без місцевих бюджетів, нормативної основи, позабюджетних фондів, прибутків за рахунок управління держвласністю.

— О, це зовсім «істотні» розбіжності, «дрібниці»... По суті, ви дивитеся на майбутній бюджет різними очима.

Почекаємо на кінець червня. Сподіваємося, неухвалена бюджетна резолюція не перейде у спадок наступній сесії. І бюджетні «пристрасті» не відгукнуться у 2000 році новими-старими проблемами.

Розмову вела
Людмила КОХАНЕЦЬ.

У Рахунковій палаті

І для міліції державні кошти є державні

Торік Міністерство внутрішніх справ України одержало 185,9 млн. грн. позабюджетних коштів, що становило більше третини власного бюджету. Гроші виділялися для надання послуг населенню, зокрема видачі нових паспортів.

Для любителів статистики скажемо: нові документи мають отримати майже 39 млн. громадян України. Незважаючи на повне і своєчасне надходження коштів, станом на 1 квітня 1999 року нові паспорти одержали лише 58 відсотків пашпоного населення.

Із цих коштів 88,9 млн. грн. витрачено за межами єдиного кошторису МВС, і ніякого контролю відповідних державних органів за використанням цих грошей не здійснювалося.

Наприклад, 1,4 млн. грн. — 5,8 відсотка загальних витрат на паспортизацію — міністерство витратило на свої поточні потреби, зокрема на придбання автотранспорту, тощо.

Про це поінформовано Президента і Голову Верховної Ради України.

Колегія Рахункової палати запропонувала міністру внутрішніх справ Юрію Кравченку виправити цю ситуацію.

Результати перевірки звернені і до парламенту, а саме: законодавчо забезпечити повне зарахування зароблених бюджетними установами коштів до держбюджету, заборонити використовувати ними будь-які позабюджетні кошти. Фінансування зазначених установ здійснювати тільки за рахунок бюджету, що забезпечить контроль за використанням грошей.

І долар, і франк, і марка, і гривня мають властивість зникати

Якщо їх не контролювати, — наголошувалося на міжнародному симпозиумі «Роль вищих органів фінансового контролю в бюджетному процесі та державному управлінні». Симпозиум організували Рахункова палата України, Програма розвитку ООН та Представництво ООН в Україні.

Завдяки Рахунковій палаті

Наприклад, торік встановлено, що державному бюджету було завдано збитків на 1 млрд. 381 млн. грн. До казни повернуто 545 млн. грн.

Відчутний резонанс у суспільстві, зокрема, мали перевірки використання коштів державного бюджету підприємствами Міністерства вугільної промисловості, міністерствами закордонних справ та агропромислового комплексу, ДАК «Хліб України» та іншими.

Прийнято до INTOSAI

Торік Рахункову палату України прийнято до Міжнародної організації вищих контрольних органів — INTOSAI, яка об'єднує вищі органи фінансово-економічного контролю понад 170 країн світу. Окремо підписані угоди про співпрацю з Рахунковою палатою Російської Федерації та Вищою палатою контролю Республіки Польща.

Контролери... світу

У дискусіях взяли участь офіційні делегації Австрії, Бельгії, Болгарії, Великобританії, Нікарагуа, Польщі, Росії, Румунії, Чехії, а також члени Європейського аудиторського суду, народні депутати України, представники міністерств, судової влади і прокуратури, вчені.

Учасникам симпозиуму надіслали привітання Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко і Президент України Леонід Кучма.

Підписано ще одну угоду про співпрацю між Рахунковою палатою України та Рахунковою палатою Болгарії.

Місцеві бюджети треба формувати на місцях

Згідно з рішенням Координаційної ради з питань місцевого самоврядування при Голові Верховної Ради України в Луганську відбулася нарада-семінар і «круглий стіл» заступників голів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міськрад. Тема наради-семінару: «Робота рад з формування місцевих бюджетів та контроль за їх виконанням». Наряду відкрив заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук. Координували роботу семінару народні депутати Валерій Асадчев та Леонід Дайнеко.

З досвідом формування бюджету низку дотори, як зобов'язують і Конституція, і закон про місцеве самоврядування в Україні, учасники зустрічі знайомилися в місцевих міських радах, а також у виробничих колективах.

Відзначалася недостатня напрацьованість законодавчих актів для переходу до формування регіональних кошторисів різних рівнів, недосконалість проектів Бюджетного кодексу, прийнятих у першому читанні. Було висловлено багато слушних зауважень, побажань, пропозицій. Вони зводяться в рекомендаційний документ, над яким працюватимуть відповідні парламентські комітети і Верховна Рада в цілому. Наведемо деякі з порад, що прозвучали на нараді-семінарі.

Валерій ГОЛЕНКО, заступник голови Луганської ради:

— Мінфін сформував бюджет-99 знов-таки за принципом «ручного управління». А ми вважаємо прийнятними підходи, визначені Постановою Верховної Ради від 1 жовтня 1998 року «Про проект Закону України «Про Державний бюджет України на 1998 рік». У документі декларується прозорість бюджету, механізм формування доходів регіонів, допустиме їх відхилення від середньообласного показника (10 відсотків), частка доходів регіонів в консолідованому бюджеті (75 відсотків). Відповідно до цього ми й

прагнемо діяти. Відмовилися, наприклад, від методу визначення доходів «від досягнутого». Тепер визначасмо потенційно прибуткові виробництва і, зрозуміло, знизимо планові надходження від платників, в яких з причини реструктуризації, а то й згорання обсягів скорочується виробництво. Але ми порушили питання, щоб працюючі на території області 400 філіалів підприємств, зареєстрованих за її межами, платили в наш обласний бюджет.

Борис РУСНАК, заступник голови Чернівецької обласної ради:

— Ми чекаємо від нового Бюджетного кодексу головного — не консервувати нинішній стан справ, а рішуче йти на новачі. Як вчинила Верховна Рада стосовно фінансування виплат заробітної плати педагогам і медикам за рахунок держбюджету (стаття 134 урядового проекту кодексу). Необхідно уточнити роль місцевих фінансових органів у виконанні рішень відповідних рад про місцевий бюджет, а також механізм їх відповідальності за реалізацію кошторисів. У зв'язку з цим вважаю: Бюджетний кодекс має розглядатися Верховною Радою лише за умови прийняття законів про Кабінет Міністрів та про фінансові органи. В цілому урядовий проект кодексу потребує ґрунтовного доопрацювання. Він консервує наявну громіздку, численну й неефективну

систему фінансових органів. Тут би й врахувати можливість рад усіх рівнів для забезпечення надійного нагляду за виконанням місцевих бюджетів.

Роман ПЕТРОНГОВСЬКИЙ, заступник голови Житомирської обласної ради:

— Прийняття і впровадження того чи іншого проекту кодексу можливе лише за попереднього законодавчого врегулювання безлічі проблем. Наприклад, наявності опрацьованої на базі місцевих бюджетів системи нормативів, чіткої форми передачі-прийняття (або відмови прийняти) повноважень між бюджетами різних рівнів тощо. На мій погляд, у Бюджетному кодексі варто визначити перелік захищених статей бюджету, які не підлягають скороченню. Наприклад, на виплату заробітної плати.

Іван КЕЛЬМАН, заступник голови Львівської обласної ради:

— А чи не час нам самим на місцях сміливіше випробувати якісь новачі в межах наявних повноважень? Так, наша рада, проаналізувавши стан надання органами місцевого самоврядування податкових пільг, своїм рішенням затвердила «Порядок розгляду документів щодо надання пільг з оподаткування». І його впровадження дає змогу збіль-

шувати надходження до місцевих бюджетів. Так само, як і прийняте нами «Тимчасове положення про порядок забезпечення правильності обчислення та справляння податку на землю юридичними особами». Ніхто, звичайно, не має права втручатися в компетенцію органів місцевого самоврядування. Проте необхідно надати їй реальні повноваження та фінансове забезпечення під них. А контроль багато в чому залежить від уміння й бажання представницьких і виконавчих органів співпрацювати.

Одне слово, загально-визнаним під час розмови в Луганську був висновок: треба прийняти такий закон, який давав би змогу здійснювати бюджетну політику виважено і відкрито, стимулював би виробничу сферу, поліпшував соціальну. Йдеться про те, щоб розподіляти кошти й визначати місцеві бюджети не з центру. На основі законодавчо встановлених нормативів бюджетної забезпеченості на одного мешканця місцеві бюджети мають формувати на місцях. Так визначено Конституцією, з цього слід виходити, розробляючи Бюджетний кодекс, удосконалюючи суміжні законодавчі акти.

Підготував Микола ХОЦЬКИЙ, головний консультант прес-служби Верховної Ради України.

Копійка за літр молока

Спільними зусиллями врятували підприємство від «голодної смерті»

Самоврядування: досвід

Крижопільському району на Вінниччині сільські ради заробляють кошти на заготівлі молока від населення.

Справа, зрештою, не нова. Сільради, а їх у районі більше двадцяти, і раніше переймалися такими клопатами: створювали приймальні пункти, добирали працівників для роботи в них, організовували транспорт тощо. Якщо відверто, робили це без особливого ентузіазму — «вершки» все одно діставалися не їм. І навіть не здавачам молока, яких, ніде правди діти, не раз водили за ніс з виплатою заробленого. Молоко від дядькової корови погоди на переробному підприємстві не робило. Головним постачальником сировини на місцевий сирзавод залишалися колективні господарства. Тому й ставлення до приватників було відповідне. Та, кажуть у народі, не все готові масниця...

Довелося переробникам певдовзі йти на поклін до дядька. Як розповів голова районної ради А. Перегоненко, у такому пейтності, як тепер, підприємство ще не було. У переважній більшості КСП спорожніли дійсні. Спеціалісти кажуть: винні господарників у тому пема. А як аргумент на свій захист наводять порівняння: якщо вода із джерела — зачерпни і продавай — уже коштує дорожче. То хто буде працювати собі на збиток? Молока від тих поянень не додається.

Щоб якоесь рятуватися, райрада разом із райдержадміністрацією запропонувала нову схему взаємодійносин персробрників із здавачами продукції. Врахували інтереси ще однієї сторони — сільрад: за сприяння сирзаводу підприємство переказує на їх рахунок по одній копійці за кожен заготовлений літр молока. Воно також зобов'язується вчасно розраховуватися із селянами. А щоб молоко потекло із сільського двору, у кожному селі відкрили приймальні пункти. Вирішили питання доставки. Зацікавили приймальника: його зарплату поставили у залежність від кількості отриманої продукції. Так спільними зусиллями врятували підприємство від «голодної смерті». Майже три тисячі тонн молока надійшло торік із приватного сектора. Як повідомили в об'єдранні, такими показниками не можуть похвалитися в жодному іншому районі.

Коментар голови об'єдранні Григорія КАЛЕТНИКА:

— Населення області нині тримає значно більше корів, ніж на фермах колективних сільгоспідприємств. Підраховали: якби всі заготовляли молоко, як крижопільці, мали б його у 2,4 рази більше, ніж закупили торік. А це — додаткова продукція переробних підприємств, отже — додаткові надходження до бюджету.

Без сумніву, досвід Крижопіль-

ського району, а така схема розрахунків поки що єдина, заслуговує на поширення. З цієї метою в районі провели засідання координаційної ради з питань місцевого самоврядування при голові облради. На ньому детально проаналізували ситуацію. У деяких районах вона критична. Так, на межі закриття опинилися молокопереробні підприємства у Насирівському, Оратівському, Липовецькому, Томашпільському районах. У Чечельнику завод, даруйте, уже сів на мілину. Різно зменшилися поставки сировини у Вінницькому і Калинівському районах.

Наші рекомендації такі: терміново створювати мережу заготівельних пунктів і приймати молоко від населення. При цьому слід урахувати: без матеріальної зацікавленості справу з місця важко буде зрушити. Крижопільська схема дає можливість хоч трохи підтримати зусилля місцевих рад у цій непростій, як здається на перший погляд, справі. З її «механізмом» ми на засіданні детально ознайомили голів районних рад. Разом попередили: це не догма. Якщо хтось має інші пропозиції, готові їх вислухати й розглянути. Тільки б користь мати від того.

Для довідки: торік населення області за здане державі м'ясо і молоко отримало понад 40 мільйонів гривень.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Реформа міжбюджетних відносин

Час звільнити центр від функцій сантехніка

Механізм міжбюджетних відносин — однієї з найважливіших важелів управління в державі, їх характер визначає серцевину державної регіональної економічної політики.

Кожна політична й економічна система формує свою модель міжбюджетних відносин. Отож ми можемо кинути про радянську модель міжбюджетних відносин та про модель міжбюджетних відносин, що власинки розвиненим індустріальним державам. Особливе місце посідає Україна, де нова модель тільки починає формуватися.

Наріжним каменем побудови моделі міжбюджетних відносин в Україні на нових засадах є проблема розмежування функцій і повноважень різних рівнів влади за вертикаллю і, на цій основі, їх фінансових повноважень і фінансових ресурсів. Нагадаю, що в радянській моделі ресурси бюджетної системи були жорстко централізовані, управління ними здійснювалося з єдиного московського центру, повноваження органів влади не були розмежовані. В цьому розумінні органи державного управління колишнього Радянського Союзу могли брати на розгляд будь-яке питання, навіть таке, що стосувалося життя невеликих сіл і селищ.

У цивілізованій державі центральні органи влади розв'язують лише стратегічні питання. Питання, що мають регіональне значення, розв'язують регіональні органи влади. Щодо проблем місцевого значення, а саме — проблеми повсякденного життя забезпечення людей, то такі проблеми розв'язують на місці органи місцевого самоврядування.

На жаль, нинішня ситуація в Україні свідчить про те, що в країні здобільшого зберігається стара система організації управління і, відповідно, — стара організація бюджетної системи міжбюджетних відносин. На практиці це означає, що центральна влада береться за розв'язання невинновданно широкого кола питань, залишаючи за місцевими органами влади роль пасивних виконавців. Відповідно, центральна влада зосереджує в своїх руках практично всі фінансові ресурси бюджетної системи, наділяючи ними місцеві органи на свій розсуд. Останнім у такій ситуації нічого не залишається, як просити й вибивати гроші у вищої влади. Звідси — постійне лобування місцевих інтересів у парламенті, звідси — постійні бійки за поділ бюджетного пирога в процесі затвердження Закону про держбюджет, звідси — ходокі центральними відомствами з метою вибити фінансування навіть для розв'язання найдрібніших життєвих питань територій, звідси — цілковита незацікавленість місцевої влади заробити гроші, бо все одно їх буде сконцентровано в єдиному котлі, а потім поділено під тиском лобістських груп.

Зрештою, хоч би як ми ділили в центрі бюджетні гроші, справедливо їх поділити не можна, і скривджені будуть усі. Ситуація в регіонах залишається складною, багато сіл, селищ і міст занепадають, на місцях у всьому цьому звинувачують центр і, я гадаю, справедливо звинувачують, бо центр зі своїми обов'язками не може впоратися. Ми повинні усвідомити, що поки центр не визпозитись від не властивих йому функцій — управляти всім і вся, ситуація не зміниться. До речі, хочу сказати, що такий

стиль управління має місце не тільки в бюджетній сфері, це ми спостерігаємо і на енергетичному ринку, і в питаннях власності, і в інших сферах. Це — наша дійсність і від неї ми маємо відходити.

Отож країні потрібна інша система державного управління, інша організація бюджетної системи, інша модель міжбюджетних відносин.

Коротко зупинюся на тому, як має бути побудована система державного управління, бюджетна система і система міжбюджетних відносин.

Хочу відразу підкреслити, побудова нової бюджетної системи і нової моделі міжбюджетних відносин має йти за побудовою нової системи державного управління, це — нерозривно пов'язані речі. Не змінивши системи державного управління, ми нічого не змінимо в бюджетній системі, тому реформа міжбюджетних відносин має здійснюватися в контексті проведення адміністративної реформи в Україні. Це означає, що ми повинні створити ефективно діючу центральну владу і визначити, чим вона має займатися, ми повинні збудувати в Україні регіони, ми повинні створити місцеве самоврядування. Це три рівні управління в державі, без створення яких державне управління буде неефективне. Збудувавши ці три рівні, ми зможемо розмежувати між ними відповідальність і, відповідно, фінансові ресурси. Таким чином, у створеній системі управління кожний рівень влади відповідатиме за певну сферу і його буде наділено необхідними для цього повноваженнями та бюджетними ресурсами. Це — елементарна істина, яку варто усвідомити. Усвідомивши цю істину, ми покладемо край практиці, коли всі управляють усім, усі відповідають за все, а насправді — ніхто ні за що не відповідає.

Дуже важливе місце в новій системі управління має бути відведено низовій ланці управління, а це, відповідно до Конституції, — територіальна громада. Я — кібернетик за освітою і хочу нагадати одну аксіому, яку ми чомусь забули. Ефективність усієї системи управління, передусім, залежить від ефективності функціонування низового осередку в системі управління. А це означає, що коли немає грошей у територіальній громаді, то їх ніколи не буде і в державі. Тому першочисним завданням, яке ми маємо розв'язати під час реформи міжбюджетних відносин, має стати формування життєздатних громад, передання їм державою та регіональними органами управління значної частини повноважень, що стосуються місцевих інтересів, наділення територіальних громад власною доходною базою. Таку доходну базу мають скласти місцеві податки і збори, але не в тому вигляді, в якому їх застосовують сьогодні,

а в зовсім іншому, концептуально переосмисленому. Місцевими податками мають стати податок на землю, податок на нерухомість, податок на промисел. Доходами територіальних громад також повинні стати фіксована частина прибуткового податку з фізичних осіб, податку на прибуток і деяких інших податків, визначених на стабільній основі. Це створить ситуацію, коли територіальна громада сама зароблятиме гроші для виконання своїх завдань і буде зацікавлена в збільшенні власної доходної бази. Розв'язуючи проблему таким чином, ми, з другого боку, розвантажимо державу, в неї більше не болітиме голова про те, чи є тепло в квартирах, в якому стані дороги, чи платять зарплату вчителям і працівникам медичних установ та ін. Світовий досвід показує, що всі ці завдання слід вирішувати на місцевому рівні.

Я хочу ще раз підкреслити, що спроби прийняття Бюджетного кодексу, глобального реформування бюджетної системи, які сьогодні роблять, без здійснення адміністративної реформи та побудови територіальних громад і регіонів приречені на провал. Не можна воза ставити попереду коня і це всім нам треба зрозуміти.

То якими мусять стати міжбюджетні відносини після створення територіальних громад і регіонів?

По-перше, державний бюджет, регіони і територіальні громади мають отримати власну доходну базу. Підкреслю відразу різницю пропонованої системи відносин від наявної. Сьогодні регіони, міста і села наділяє доходами центральна влада, здебільшого через так звані горезвісні нормативи відрахувань від податків, які, до речі, швидко змінюються, породжуючи нестабільність, невпевненість, незацікавленість у роботі.

По-друге, неминує з'являться багаті й бідні територіальні регіони і громади і не тільки тому, що вони працюватимуть гірше чи краще, а через суто об'єктивні причини, бо податковий потенціал розміщено по території країни нерівномірно. Тому обов'язково з'являється потреба у створенні нової системи збалансування доходів регіонів і територіальних громад з витратами, що вони їх несуть, виконуючи покладені на них завдання. Ми маємо продумати цю систему через трансферти так званим бідним регіонам і територіальним громадам і здійснення внесків до фондів допомоги за рахунок так званих багатих регіонів і територіальних громад.

По-третє, ми повинні гарантувати відшкодування регіонам і територіальним громадам витрат на виконання ними державних функцій, що називаються делегованими повноваженнями. Сьогодні нікому таких витрат не компенсують, тому слід розробити механізм делегованих повноважень держави місцевому самоврядуванню. Кошти для цього мають бути передбачені в державному бюджеті, а порядок гарантованого передавання цих коштів регіонам і громадам має бути визначений на законодавчому рівні. Тож ме-

ханізм фінансування делегованих повноважень стане ще одним елементом у новій системі міжбюджетних відносин.

І останнє. Ми маємо розробити й запровадити систему певних стандартів послуг, які фінансує держава та місцеве самоврядування. Це означає, що рівень медичних, освітніх послуг, соціального захисту та інших видів послуг, що їх надають громадянинові за рахунок бюджетних коштів, має бути приблизно однаковий у всій країні, незалежно від того, де він живе: в Києві, Закарпатті, Луганській області чи в Криму. Ми всі громадяни однієї країни і це вимога соціальної справедливості. Фінансовий механізм забезпечення таких стандартів повинен стати ще одним елементом нової системи міжбюджетних відносин.

Проблема створення нової системи міжбюджетних відносин має величезне економічне та політичне значення. Країна не вийде з кризи, зберігши стару систему міжбюджетних відносин. Хаос і безладдя, що нині панують в економіці, значною мірою спровоковано хаосом і безладдям у бюджетній сфері. Якщо держава хоче навести в країні порядок, вона спочатку мусить навести порядок у своїх фінансах. Система-

тичні невідплати зарплати бюджетникам, недофінансування соціальної сфери, борги, взаємозаліки та інші атрибути, що свідчать про безладдя в бюджетній сфері, треба усунути. Це ще одне завдання, яке необхідно розв'язати в процесі реформи міжбюджетних відносин. Це завдання не може бути розв'язано за такої моделі міжбюджетних відносин, в якій розмито відповідальність і повноваження органів влади, а також приналежність коштів тому чи тому рівню управління. Отож реформа міжбюджетних відносин, на мій погляд, має стати одним із найважливіших напрямів, з допомогою якого ми виведемо економіку з кризи.

Проблема створення нової системи міжбюджетних відносин дуже складна і розв'язувати її треба не наскоком і не революційним шляхом. Потрібна концепція здійснення такої роботи, потрібна науково обґрунтована програма дій, підкріплена економічними розрахунками і розрахована на декілька років, яка передбачає вирішення конкретних завдань на кожному конкретному етапі.

Олексій КУЧЕРЕНКО,
народний депутат України,
співголова депутатської групи
«Відродження регіонів».

Депутат в окрузі

«Пророцтва» не справдилися

У Вознесенській центральній районній лікарні приємна новина — з'явилися одразу два новенькі «уазики», які обладнують під «швидкі допомоги». За умови обслуговування більш як 80 тисяч мешканців міста і району та розташування ряду сіл на відстані 40—45 кілометрів, куди інколи й дороги з твердим покриттям немає, такі «всюдиходи» неабияк потрібні.

Ці автомобілі нещодавно вручив вознесенським медикам Валерій Акоюн — народний депутат України від тутешнього виборчого округу. Ще в період виборчої кампанії він для багатьох став «своїм», бо глибоко вникнув у турботи й проблеми людей, прагнув одразу їх розв'язати. Дехто, правда, сумнівався: ось відшумлять вибори — того депутата довго з Києва доведеться виглядати...

Ні, не справдилися оті «пророцтва»: В. Акоюн, тільки-но випадає вільний від засідань у парламенті день, прагне провести його у своєму окрузі, серед виборців. Щоб передусім вникнути, самому долучитися до їхніх клопотів. Ось мешканці мікрорайону Болгарка міста Вознесенська, скажімо, ніяк не могли зрушити з місця проблему газифікації осель — коштів не стало ні у місцевого бюджету, ні у самих людей. Створені ними вуличні кооперативи практично неспроможні були розпочати прокладання труб великого діаметру власним коштом. І виручив Валерій Акоюн, налагодивши постачання труб та газорозподільних станцій. В результаті за недовгий термін уже прокладено понад 300 метрів газопроводу середнього та стільки ж — низького тиску, роботи розгорнуто повним ходом.

І таких прикладів немало. Через створений ним благодійний фонд «Спадщина» Валерій Акоюн багато чим допомагає не тільки мешканцям 131-го виборчого округу, а й області загалом.

А в 129-му виборчому окрузі не менше добрих слів можна почути про діяльність тамтешнього обранця — народного депутата України Сергія Сопрона. Він теж створив благодійний фонд. Його ділова активність не менш результативна й багатогранна. Це він зі своїми помічниками, скажімо, поставив до господарства області близько 200 міні-заводів з переробки сільськогосподарської сировини, в результаті чого господарства працюють ефективніше, завжди мають «живу» копіюку на найнагальніші потреби. А нині, коли наближається пора збирання хлібів, саме С. Сопрон допомагає вирішити проблему постачання пально-мастильних матеріалів, та ще й на пільгових умовах. У селі Комсомольське Миколаївського району попрахали, щоб через газету висловити вдячність своєму депутатові за сприяння у наданні коштів на врятування від підтоплення оселі.

Благодійницька цільова допомога народних депутатів постійно надається 40 школам, 10 лікарням, 32 дитячим садкам і притулком, ряду спортивних команд, сотням пенсіонерів, десяткам багатодітних сімей...

Ні, не забарилося, з приємністю відзначають люди, у наших депутатів за словами-обіянками конкретне діло. І хоча головна їх робота й обов'язок, розуміє багато хто, — прийняття законів, та люди поцінують своїх обранців передусім через їх діяльність на місцях.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Хроніка. Факти. Події

✓ **Белград**

ВАК роззброюється

Бойовики «Визвольної армії Косово» (ВАК) почали здавати представникам КФОР важке озброєння. Зброю калібром понад 12,7 мм здав один із батальйонів 121-ї бригади ВАК. Як приймальна сторона виступав підрозділ непальців зі складу британського контингенту КФОР. Згідно з підписаною 21 червня угодою між керівником ВАК Хашимом Тачи та командувачем збройних сил НАТО у складі КФОР британським генералом Майком Джексом, важку зброю мали здати протягом тижня, а загальна «демлітаризація» — завершитися протягом 90 днів. З учорашнього дня бойовики ВАК можуть носити зброю, що залишилася в них, та уніформу лише у спеціально виділених для них центрах. За командирами ВАК залишено право носіння неавтоматичної зброї і супроводу трьома охоронцями.

✓ **Софія**

Минули ті часи...

МЗС Болгарії зажадав додаткової інформації у зв'язку із нотою російської сторони, що надійшла в п'ятницю і стосується можливості прольоту шести російських військово-транспортних літаків у Югославію. Болгарія попросила надати точні дані, скільки військовослужбовців і які озброєння будуть на борту кожного з літаків. Відповідь на такі запити дають протягом п'яти днів, тож зазначений у ноті, що надійшла з Москви, термін — менш як 24 години — нереальний.

✓ **Москва**

Рідкісний талант — дарувати людям усмішку

Не стало відомого російського актора Євгена Моргунова. Він помер у Москві, у Центральній клінічній лікарні після інсульту, перенесеного два тижні тому. За десятиріччя роботи у пайскладішому жанрі — комедії — він створив блискучу галерею образів, які пазавжди увійшли до золотого фонду вітчизняного кінематографа. Євген Олександрович мав рідкісний талант — умів дарувати людям усмішку. Чого лише вартий образ «Буваго» в гайдаївських комедіях!...

✓ **Ріо-де-Жанейро**

Диктат Білого дому

Відбулося пленарне засідання глав держав і урядів країн Європейського союзу, Латинської Америки і Карибського басейну. На форумі для обговорення питань торговельно-економічного, політичного та культурного співробітництва, а також взаємодії щодо поліпшення екологічної обстановки, боротьби з контрабандою зброї та наркотиків прибули делегації більш як 45 країн світу. Інтерес до зустрічі, як зазначає латиноамериканська преса, підігрівався ще й тим, що самий факт її проведення у відомому сенсі кидає виклик стратегії США в питанні формування Панамериканської зони вільної торгівлі на умовах Вашингтона. Як наголошують у кулуарах форуму, Білому домові хочуть дати зрозуміти, що його диктат починає дратувати і країни-учасниці мають право самі обирати партнерів для співробітництва.

✓ **Фотофакт**

У Кремлі після реставрації відкрито три чудових зали: Георгієвський, Олександрівський та Андріївський. Першими, хто побачив нові позолоту та ліплення, стали, звісно ж, президент Росії та... міністр оборони Ігор Сергєєв, які дали прийом на честь випускників військових академій. Цим було неначе наголошено, на що або на кого робить нині «ставку» Кремль.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Вічна пам'ять мертвим. Хто захистить живих?

В останній робочий день минулого тижня німецький парламент проголосував за спорудження в центрі Берліна меморіалу жертвам націонал-соціалізму — євреям, які загинули в Європі під час другої світової війни.

Так за 50 років після утворення ФРН німці вирішили увічнити пам'ять невинних жертв нацизму, нагадати нинішньому і майбутньому поколінням, що подібні трагедії не повинні повторитися. Меморіал буде споруджено біля Бранденбурзьких воріт за проектом американського архітектора Петера Айзенмана. Будівництво розпочнеться на початку 2000 року.

Президент бундестагу Вольфганг Тірзе назвав меморіал знаком перестороги, нагадуванням про вбивство мільйонів людей, перед пам'яттю яких Німеччина схиляє голову.

А тим часом у робочих судах ФРН на розгляді судові заяви від імені понад 500 тисяч колишніх українських «остарбайтерів», яких гітлерівські окупанти вивезли під час другої світової війни на примусові роботи в Німеччину. І не тільки від українців, а й від

інших народів Східної Європи. Вони працювали на військових заводах, шахтах, гнули спину на бауера, не одержуючи за рабську працю жодної оплати.

Німський адвокат Петер-Йохен Крузе, який представляє українських «остарбайтерів» у судах Нюрнберга, Ганновера, Мюнхена, Дармштадта, Брауншвайга, занепокоєний такою обставиною. «Можна судитися, — розповідає він, — із фірмами, які є й досі. Це — «Сіменс», «Фольксваген», «Діль», «Опель», «БМВ», «Бальз». Але хто платитиме «остарбайтерам», які працювали на шахтах, в сільському господарстві чи прислужували в родинах, яких уже нема? Усі мої звертання до бундес-уряду щодо цього не дали результату, та й фонд 12 німецьких підприємств, які використовували під час війни невольницьку працю, має намір виплатити компенсацію наперед американським євреям. Поки що не йдеться про відновлення справедливості щодо українців, які примусово працювали на «третій рейх». Не зрушили справу з мертвої точки і переговори представників українського фонду «Взаєморозуміння і

примирення» з главою відомства бундес-канцлера Бодо Хомбахом (пан Хомбах з минулого четверга працює в Європейському союзі координатором пакту стабільності на Балканах. — Авт.). Він доклав усіх зусиль, аби пригальмувати розв'язання цієї проблеми. Але ж українські «остарбайтери» мають усі правові підстави для отримання справедливих компенсацій...

У Німеччині тепер тільки й розмов щодо спорудження меморіалу, про доречність чи ні його розміщення у центрі Берліна, про почуття провини перед жертвами націонал-соціалізму, які безневинно загинули. Проте побудувати пам'ятник мертвим куди простіше, ніж потурбуватися про живих. Невже перед ними, які колись безплатно працювали на могутність Німеччини, як країна вже немає жодних зобов'язань?

Бундес-канцлер Герхард Шрьоде, 7—8 липня відвідав Київ зовсім з інших причин. То, може, і про «остарбайтерів» у Києві знайдеться кому замовити слово. Є в нас лобі для живих?

Валентина ПИСАНЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Мальвіни. Вони ж Фолкленди

Нещодавно в Буенос-Айресі відзначали «День утвердження прав Аргентини над Мальвінськими островами Південної Атлантики та Антарктичним сектором». Із цієї нагоди Посольство Аргентини в Україні надіслало до «ГУ» заяву, яку ми подаємо у викладі:

Країна відзначає дату створення «Військово-політичного управління Мальвінськими островами та островами, що прилягають до мису Горн в Атлантичному морі» згідно з указом 1829 року, виданим тимчасовим Губернатором провінції Буенос-Айрес, бригадним генералом Мартіном Родрігесом.

Впровадження суверенітету було перервано, коли 3 січня 1833 року британські війська окупували Мальвінські острови, витіснивши аргентинське населення та представників влади. Відтоді аргентинським громадянам було заборонено оселятися на цих територіях.

Аргентинський народ і уряд країни ніколи не погоджувалися з подібним проявом сили. Така позиція мала підтримку з боку країн регіону та авторитетних міжнародних організацій, в тому числі й генеральних асамблей ООН та Американських держав. Вони неодноразово зверталися до Аргентинської Республіки та Сполученого Королівства з проханням поновити переговори...

Уряд Аргентини ще раз наголошує, що завжди готовий до діалогу зі Сполученим Королівством. І переконаний, що відновлення сполучення між материковою та острівною частина-

ми країни, в тому числі вільний доступ аргентинських громадян на архіпелаг, створить належні рамки для мирного розв'язання спірного питання.

Спірні острови, котрі французи називають «Мальвін», іспанці — «Малуїнас», англійці — «Фолкленд», як уже згадувалося, було анексовано 1833 року. Суперечка щодо них тривала протягом півтора століття. 1982 року аргентинські війська висадилися на архіпелазі та встановили там державний прапор. Але прем'єр-міністр Великої Британії Маргарет Тетчер, яку відтоді називають «залізна леді», вирішила, що англійська честь і міжнародний престиж не дозволяють залишатися бездіяльними. Збройний кон-

флікт тривав протягом кількох місяців і завершився перемогою Великої Британії. Цікаво, що лише торік у жовтні відбувся перший за 16 років після конфлікту візит президента Аргентини Карлоса Менема до Лондона. Напередодні візиту Карлос Менем знову заявив, що «аргентинці ніколи не відмовляться від своїх прав на Мальвіні». Прем'єр-міністр Великої Британії Тоні Блер, у свою чергу, зазначив: «Суверенітет Фолклендів не може бути предметом переговорів».

У березні Аргентину відвідав спадкоємний принц Великої Британії Чарльз. Востаннє спадкоємець британської корони (майбутній король Едуард VIII) був на островах 1925 року.

Інформація «ГУ».

Альянс стає до практичної роботи

Глава туркменської держави вручив ліцензії на право ведення розвідувальних робіт на одному з найбільших нафтогазових блоків Туркменистану «Гарашизлик-2» туркмено-британо-американському альянсу в особі держконцерну «Туркменифат» і компанії «Ласмо-Монумент» і «Мобіл». Усі вони — члени консорціуму, який у липні минулого року оформив угоду про розділ продукції на площі «Гарашизлик-2» на нафтовому заході країни.

Цей проект співробітництва, як зазначалося під час зустрічі, є свідченням результативної інвестиційної політики Туркменистану. На дослідження туркменських надр залучають сучасні технології. Вони забезпечать значне зростання нафтовиддачі низькозалежачих пластів найбільших нафтових родовищ. Глибоку розвідку здійснять на всій території блока, і падалі, як показують високі рівні прогнозних ресурсів, тут відкриють нові родовища.

Сапармурат Ниязов розповів іноземним гостям про розроблювану державну стратегію програму на період до 2005—2010 років. Передбачено значне збільшення видобутку вуглецевої сировини, а також забезпечення транспортування енергетичних ресурсів країни на світові ринки. Президент Туркменистану окреслив і такі перспективні напрями співробітництва, як створення міні-заводів з газопереробки, розвиток хімічного виробництва.

Тамара МОЛІНА.

Ашгабат.

Передусім — латати дірки

Але не армійськими методами

Керівник чергового, восьмого за ліком у восьмилітній історії незалежної Вірменії уряду Вагєн Саркісян представив Національним Зборам республіки програму очолюваного ним кабінету.

Прем'єр визнав: цей документ не містить докладних розробок соціально-економічних перспектив, що пояснюється складнощами «вихідної ситуації». Так, наприклад, недоїмки держбюджету сягнули суми, еквівалентній майже 40 млн. доларів. Тому новий уряд передусім змушений «латати дірки» і терміново шукати джерела фінансування найнагальніших інвестиційних програм. У цьому зв'язку Саркісян наголосив на потребі подальшого співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями. Він зазначив, що складання справді нової урядової програми можна очікувати лише під час формування бюджету 2000 року.

За словами прем'єра, «вірменський народ розуміє, що альтернативи реформам немає», а державне втручання в економіку має зводитися не до диктату, а до розумного регулювання.

Прем'єр спростував думки, що виникли у суспільстві, пов'язані з тим, що він, як колишній військовий міністр, буде схильний розв'язувати всі проблеми звичними армійськими методами.

Цього не буде, — сказав Саркісян, але наголосив, що виконавчим структурам і справді варто повчитися у війська дисципліні, почуттю відповідальності й порядку. Члени уряду, на думку голови кабінету, зобов'язані бути зразком високої чесності, порядності та професіоналізму. Діяльність кабінету має бути доступна громадському контролю. Прем'єр-міністр пообіцяв, що періодично «звітуватиме перед народом про роботу кабінету і перспективи його діяльності».

Жодна з парламентських фракцій не виступила з ініціативою детальнішого обговорення програми, тому згідно з регламентом її автоматично затвердили. Проте це, вважають експерти, ще не гарантує виконавчій владі безпечного майбутнього. Тут звертають увагу, що декларовані новим прем'єром добрі наміри слабо співвідносяться з персональним складом уряду, в якому лише чотири міністри раніше не працювали в колишніх кабінетах. Втім, це виключено, що це зроблено навмисне: ймовірно, саме серед «колишніх» знайдуть «козлів відпущення», коли економічна ситуація погіршуватиметься. Фахівці не виключають також, що це може статися вже восени.

Армен ХАНБАБЯН.

Єреван.

Арменія розуміє: альтернативи реформам немає

Самовбивча політика меншовартості

Контрольний пакет!
І не менше

У квітні 1999 року в Києві відбулося засідання Комітету з питань економічного співробітництва в рамках українсько-американської міждержавної комісії Кучма—Гор, де була присутня і я. Саме там і довелось побачити плазування наших чиновників, зокрема С. Тигипки і Р. Шпек, перед закордонними мужиками заради подачки у вигляді кредитів МВФ і Світового банку. Обурило те, що ці пани підписують спільну заяву з американцями на продовження реформ у тій чи іншій галузі з доволі дивними формулюваннями. Зокрема, цитую за оригіналом: «Обидві сторони погодилися, що уряд України здійснив суттєві кроки у відповідності до програми МВФ...» Наголошено «... на важливості адміністративних реформ в агропродовольчому комплексі та енергетиці, присвячених приватизації, яка дасть можливість іноземним інвесторам придбати контрольний пакет акцій українських підприємств». Ось так: контрольний пакет, і не менше!

Найбільше обурення викликало те, що пани Тигипка і Шпек брали на себе ці зобов'язання, у тому числі й щодо ухвалення законів та угод Верховною Радою України. Складається враження, що на посади в Кабмін їх призначав не Президент України, а вашингтонський дядько.

Настирлива американська сторона зухвало вимагала припинення ратифікації Угоди «Про фонд підтримки передекспортних гарантій», яку Верховна Рада відхилила п'ять разів (тричі — народними депутатами ХІІІ скликання, двічі — ХІV скликання). Такий само тиск чинився і прийняттям закону «Про угоди про розподіл продукції», за умови повного доступу до його аналізу

під час прийняття в першому і наступних читаннях у Верховній Раді! А наші чиновники лише слухняно підтакували зухвальцям...

Як тут не згадати Т. Шевченка з його невмирущим:

«Люде, люде!
За имат гнилої ковбаси,
У вас хоч матір попроси,
То оддасте...»

Заради похвали закордонних «благодійників», які з викликом розпоряджаються у нашому домі.

Боляче й образливо бачити, з яким принизливим захопленням заангажовані владою засоби масової інформації подають українському народові: нас похвалив Клінтон, а наступного дня зі свого панського столу виділив чергову подачку. То хто нас поважатиме за такої самовбивчої політики меншовартості?!

Постає логічне запитання: чи обчислив хтось із так званих «реформаторів», яких втрачати український народ, країна від реформ за вказівкою МВФ і від виконання тих вимог? Якщо й рахував, то тільки задля того, щоб знати, скільки сам від того матиме.

Для прикладу спробую проаналізувати лише один законопроект, поданий до Верховної Ради, — «Про угоди про розподіл продукції» (реєстраційний номер № 1068). У разі його прийняття міжнародні фінансові установи (Світовий банк, Міжнародний валютний фонд), як і інші іноземні кредитори, пов'язують надання Україні фінансової допомоги з виконанням ряду кабальних умов. Тому аналіз підготовленого Кабінетом Міністрів проекту дає змогу краще зрозуміти вимоги кредиторів до України, а також

В. СЕМЕНЮК.

імунітету в позовах, які може висувати іноземний інвестор (стаття 32). До цього додаються положення статті 4 (стороною угоди про розподіл продукції з України) та статті 5 (всю діяльність з виконання угоди можуть здійснювати «інвестори»-іноземці, тобто особи без громадянства або ж юридичні особи інших держав).

Прийняття таких положень означає відмову України від державного суверенітету на користь «інвестора». Це означає: якщо будь-яка дія нашої законодавчої, виконавчої чи судової влади «інвестору» не сподобається, він може подати позов до суду своєї країни і за його вироком отримати компенсацію за рахунок усього державного майна України, її закордонних активів тощо.

Усе вищевказане покладає величезну відповідальність на державних службовців — членів міжвідомчої комісії, яким проект закону надал фактично не обмежені права. Адже саме їм пропонується надати право «вирішувати всі питання» (так записано у статті 5 проекту!), пов'язані з виконанням угод. Зокрема, ці службовці від імені держави забезпечують отримання всіх передбачених законодавством документів (погоджень, квот, дозволів, ліцензій, документів на право землекористування тощо).

Тут постають питання, на які проект не дає відповіді. Наприклад, видобування корисних копалин у великих обсягах пов'язане з необхідністю вилучення земель сільськогосподарського призначення. Дозвіл на таке вилучення, згідно з чинним законодавством, дає лише Верховна Рада. Але після того, як службовці згаданої міжвідомчої комісії уклали угоду від імені України, рішення Верховної Ради, виходить, вже не потрібне.

Здавалося б, МВФ, Світовий банк, за гроші яких різні «наукові центри» гнівно викривають корупцію в Україні, повинні категорично протестувати проти такого закону. Адже процедура підготовки й укладання угоди, визначена законопроектом, яка виключає участь законодавчої і судової влади, є абсолютною непрозорою. У проекті навіть не визначені обмеження щодо осіб, які мають право підпису угод від імені України.

Однак з'ясовується, що в деяких випадках непрозорість законодавства, яке дає необмежені і невідомі права певним чиновникам, геть не лякає іноземних кредиторів, і вони підтримують проекти законодавства, що прямо заохочують корупцію в Україні. Цікаво, що текст закону готувався і вилучався саме тими чиновниками, яких найбільше підтримують міжнародні фінансові інститути та держави-кредитори і торгові партнери.

Передбачений у статті 25 вкупі з окремими положеннями статті 19 порядок оподаткування прописаний так, що дозволяє «інвестору» ухилятися від оподаткування. Стаття 21 практично не конкретизує порядку використання державної частини продукції. Все це дає такі можливості для зловживань з

боку посадових осіб у системі виконавчої влади, яких не передбачав жоден з чинних законодавчих актів. А в разі, коли громадянин України, побачивши наслідки від дії такого роду закону, почав вимагати від Президента, уряду чи Верховної Ради внесення змін, законопроект передбачено гарантії для «інвестора» від змін у законодавстві. Ось так нас заганяють у пастку.

Очевидною є нещирість, з якою посадові особи виконавчої влади, з одного боку, добираються відміни гарантії від змін у законодавстві для спільних підприємств, а з другого — пропонують Верховній Раді надати такі гарантії, але вже на невизначений термін. На тлі можливостей, що надаються «інвестору» коштом відмови України від державного суверенітету на зсмію і надра, завдяки розчерку пера невизначеного чиновника, дрібницею видаються інші самовбивчі положення законопроекту. Наприклад, що на «інвестора» не поширюється валютне регулювання, чинне в Україні (стаття 34), сплата акцизів і ввізного мита (стаття 25). А на працівників, яких «інвестор» приймає на роботу, не поширюються гарантії, передбачені трудовим законодавством України.

Постає запитання: кому потрібні такі закони та чому сьогодні так облівають брудом народних депутатів України, які принципово стоять на варті інтересів держави, її суверенітету й економічної безпеки? Хоча чесна відповідь — на повер-хні...

Валентина СЕМЕНЮК,
секретар фракції
виборчого блоку Соціалістичної
та Селянської партій України.

Якість продукції — мета стратегічна

Ще кілька років тому в українській політиці домінувала думка, що ми можемо інтегруватися зі світовою економікою не лише шляхом відмови від державного регулювання, а й через механічну реалізацію принципів так званої вільної торгівлі. Останні роки чітко показали, що наші торгові партнери не поспішають відкривати свої ринки для українських товарів у відповідь на створення сприятливих умов для імпорту товарів в Україну. Внаслідок неефективності державного регулювання в економіці заохочується імпорту іноземної продукції. Причому відсутність відповідальності імпортера робить надзвичайно прибутковим саме імпорту низькоякісної продукції. Ось і маємо деіндустріалізацію України, згорання наукових, високотехнологічних галузей.

Національна система стандартизації і суміжних видів діяльності повинна не пристосовуватися до вимог ЄС чи будь-якої країни, а забезпечувати національні інтереси України, зокрема її економічну безпеку. Держстандарт України розробив концепцію національної системи стандартизації, сертифікації та акредитації.

Проте в Україні не ведеться цілісна державна політика щодо якості. А тому сили, що діють в інтересах імпортерів, водночас невідворотно знищують можливості для створення такої політики. Прикладом нещасливої зміни в системі центральних органів виконавчої влади України є той факт, що Держстандарт підпорядковано Міністерству економіки. Цією стежкою вже ходили наші північні брати. На практиці це не було виправдано, й статус Держстандарту Росії як незалежного органу державного управління було поновлено.

«Концепція-98» — достатньо вагомий документ, спрямований на визнання необхідності державного регулювання економіки, поетапного зниження імпортозалежності вітчизняного ринку товарів та послуг, заміни застарілого обладнання та технології під час запровадження міжнародних та європейських стандартів.

На сьогодні відсутня розвинена система законодавчих актів, які встановлюють вимоги до конкретних видів продукції та відповідальність за порушення цих вимог. А без цього неможливо розробляти зразки виробів, що витримували б конкуренцію.

В. ЧЕКАЛІН.

Тож Держстандарт подав у Верховну Раду низку законопроектів. Переконаний, парламент, прийнявши закон «Про відповідальність постачальника за випуск та реалізацію неякісної та небезпечної продукції», забезпечить розширення попиту на якісні товари власного виробника, обмеження імпорту, добросовісну конкуренцію, стимулювання випуску якісної продукції.

Кабінетові Міністрів України подано на узгодження законопроект «Про вилучення, утилізацію, знищення та подальше використання неякісної та небезпечної продукції». Цей документ у разі прийняття регулюватиме відносини між власниками, органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, а також між особами, що здійснюють конкретні дії щодо вилучення, утилізації, знищення або подальшого використання неякісної та небезпечної продукції.

Крім того, в стадії узгодження є ще два законопроекти — «Про стандартизацію та сертифікацію», «Про акредитацію». Держстандарт створює і розвиває державну систему сертифікації як технічний бар'єр для захисту внутрішнього ринку відповідно до принципів ГАТТ/СОТ. Саме тому ця система останнім часом зазнає шаленого тиску з боку окремих торгових партнерів України, імпортерів та кіл, які виражають їхні інтереси всередині держави.

Проблема-2000 — це не тільки галузь обчислювальної техніки; всі чинні стандарти дієсні до 2000 року. Отже, тільки послідовна державна політика, реалізова-

Відсутність відповідальності імпортера робить надзвичайно прибутковим саме імпорту низькоякісної продукції

на через відповідну законодавчу й нормативну базу, здатна захистити вітчизняного виробника. У Дніпропетровській області серед загальної кризи стану, в якому останні роки функціонують підприємства регіону, виділяють такі, що успішно розв'язують проблеми конкурентоспроможності продукції на внутрішньому й зовнішньому ринках. Прикладом дійової співпраці регіональних державних центрів стандартизації, метрології та сертифікації з вітчизняними товаровиробниками є:

створення п'ять років тому спільними зусиллями ВО «ПМЗ» і ЧКД «Татра» підприємство «Татра-Ю», що освоїв випуск трамвайних вагонів, якість яких підтвердили успішно проведені випробування;

ВО «ПМЗ» вибрало одним з основних видів своєї діяльності виробництво тролейбусів марки «ПМЗ».

Держстандарт докладає зусиль, щоб зменшити вартість робіт з сертифікації трамваїв і тролейбусів шляхом акредитації випробувальних лабораторій ВО «ПМЗ» і ДКБ «Південне».

Є великий розрив між заявами Президента, Прем'єр-міністра України щодо інтеграції в світову економічну систему та ЄС і відсутністю реальних кроків з боку міністерств, відомств, громадських організацій у галузі технічної політики держави. Саме конкретна національна програма якості може дати позитивний імпульс нашій економіці. Лише за умов її реалізації так часто проголошуване гасло підтримки національного виробника перетвориться в реальну можливість виробляти продукцію високої якості, яка дасть можливість нашому виробникові відвоювати спочатку власний ринок, а потім успішно конкурувати на зовнішньому. При цьому максимальні вигоди матимуть виробники високоякісної продукції.

Володимир ЧЕКАЛІН,
народний депутат України, голова
підкомітету з питань машинобудування,
ВПК і конверсії та легкої
промисловості.

Самоврядування прагне прозорості

«Відомості Миколаївської міськради» — таку назву має бюлетень, що з'явився у вільному продажу в газетних кіосках, а також у всіх управлінських структурах та бібліотеках міста корабелів. Він містить близько 80 документів нормативно-правового характеру — рішень міськради та додатків до них, прийнятих органом місцевого самоврядування за рік роботи. Вони викликають інтерес у юристів і підприємців, управлінців і профактиву, комунальних служб і широкого загалу городян. Бюлетень став мов би додатком до публічних звітів керівників міськради і виконкому за рік роботи.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Програли за день, судилися рік

Корольовський районний суд Житомира закінчив розгляд скарги шести (як починали судитися — було вісім) колишніх кандидатів на посаду міського голови, які добивалися анулювання рішення виборчої комісії про визнання обраним на цю посаду Анатолія Фесенка, котрий і до цього її займає.

29 березня минулого року за нього віддали свої голоси понад 31 тисяча житомирців — це на 11 з гаком тисяч більше, ніж за кандидата, який зайняв друге місце.

З самого початку розгляду цієї справи житомирці не проявляли до неї особливого інтересу, тим більше що прокуратура міста ще в травні минулого року зробила висновок: докази скаргників «не знайшли підтвердження».

Такого самого висновку дійшов і суд.

Олексій КАВУН.

Житомир.

У номер

«Ой, де був я учора...»

Протягом останніх днів, коли спливав трирічний термін видання Президентом указів з питань, не врегульованих законами, Леонід Кучма підписав їх три десятки. Одночасно з виданням указів Президент має подати відповідні законопроекти до Верховної Ради. І якщо парламент протягом місяця не ухвалить закон з проблеми, яку намагався розв'язати Президент указами, діє указ.

Чому Президент видає укази в останній день реалізації свого права? Чи встигне парламент опрацювати «указні» законопроекти? Про це розмірковують народні депутати України.

Думки з приводу

Олександр ЄЛІШКЕВИЧ,
голова тимчасової спеціальної комісії з дотримання виборчого законодавства:

— Кожному студенту для нормального складання іспиту завжди не вистачає однієї ночі. Певно, глава держави діяв саме за цим принципом. Його бурхливе указовствование в останні дні «указного права» свідчить про те, що Президент згадав про серйозність деяких своїх повноважень, наданих Конституцією, і почав реалізовувати ці повноваження, виходячи з кон'юнктурних підстав. Говорити, наскільки ці укази конституційні і чи стосуються не врегульованих законами питань, можна буде пізніше. Таке хаотичне прийняття величезної кількості указів говорить про те, що, на жаль, у нас немає ефективно діючого глави держави.

Валентина СЕМЕНЮК,
фракція «Лівий центр»:

— Коли я слухала Президента по телебаченню, у мене виникло питання: а де він був раніше? Це черговий передвиборний фарс. Особливо мене стурбувало питання про виділення земельних паїв сільським учителям і працівникам соціальної сфери. А звідки узяти ці землі? За земельним законодавством, землю вже розпайовано. Резервні землі також розподілено. А яким чином можна буде паювати землю у приміських зонах? Сільська вчителька отримає землю, а міська — ні. Хоча зарплату не отримає ні та, ні та.

Земельні питання відповідно до Конституції визначаються виключно законами і вирішуються лише парламентом. На мою думку, Президент видає укази, ігноруючи Конституцію.

Соціальні укази Президента — про пенсійне забезпечення, про межу малозабезпеченості, заощадження громадян — також видані з тих питань, які врегульовано законами. Інша річ, що ці закони просто не виконуються тим урядом, який призначив Президент.

Станіслав ГУРЕНКО,
фракція КПУ:

— Приступ указовстворчості — популістський крок. Безумовно, він породжений тим, що Президентів треба йти на вибори з якимось наробком. А цього наробку немає, бо всі бачать, що робиться. Може, це залишилася надія, щоб у виборців склалося враження: Президент сповнений сили, думок і намірів поліпшити ситуацію в Україні. А він, і це трансливалося державним телебаченням, відкрито виставляє Верховну Раду як таку, що заважає йому працювати, реформувати економіку.

До того ж, якщо говорити прискіпливо, — Президент втручається в урегулювання правового поля. Якби Президент хотів себе проявити, вийшов би до тих людей, що лежать біля стін адміністрації, і одним указом розв'язав би їх проблеми. Думаю, Верховна Рада його б підтримала.

Євген МАРЧУК,
депутатська група «Незалежні»:

— Залпова указовстворча діяльність Президента вже ні в кого не викликає сумнівів щодо її спрямованості. Навіщо робити з цього гігантське політичне шоу на всю Україну? Сама технологія передачі цього процесу — один до одного приклад застосування виборчої технології. І тому шонайменше це викликає серйозні сумніви щодо активності та дієвості цих указів, частина яких уже надійшла у Верховну Раду як законопроекти. До того ж, вони подаються за тиждень до закінчення сесії, а тому розрахунок на те, що парламент не встигне їх розглянути. Окрім того, саме Президент заявив, що нібито депутати з порога не сприйматимуть їх. Тобто саме глава держави і його команда штовхають на поверховий популістський розгляд понад трьох десятків указів протягом п'яти днів. Попри те, що Президент мав достатньо часу планомірно подавати законопроекти в парламент. Тож можна сказати: так — це звичайнісінька акція з використання державного телебачення, політичне шоу, націлене виключно на майбутні вибори.

Молоде поповнення лікарів вирушає на передову

В Українській військово-медичній академії відбувся ювілейний, п'ятий, випуск військових лікарів військово-медичного інституту. На цій церемонії міністр оборони України вручив навчальному закладу бойовий прапор.

92 офіцери-медики попрощалися зі своєю альма-матер. Як сказав заступник начальника академії з виховної роботи полковник Олександр Пацкан, вони починають практичну професійну діяльність у військово-лікувальних закладах Збройних сил України, де на них з нетерпінням чекають. Некомплект військових лікарів становить приблизно 500 осіб.

І нехай випускникам академії не дуже зручно виконувати строїві команди на високих підборах, із стетофонендоскопом та йодом вони впоратимуться без проблем.

До речі, у військово-медичній академії навчається син міністра оборо-

ни. Навесні старший лейтенант Іван Кузьмук проходив стажування у медичній роті 240-го окремого спеціального батальйону, що базується на території Боснії.

Імовірно, що хтось із випускників проходитиме подальшу медичну службу у складі українського миротворчого контингенту. Відомо, що 1400 українських миротворців готові десантуватися в Косово. Як заявив на випускному параді у військово-медичній академії генерал армії Олександр Кузьмук, відправку в Косово наших миротворців заплановано на 1 липня. Контингент перебуває у повній бойовій готовності, очікуючи політичне «доб-

ро» на цю місію з боку Президента та Верховної Ради України.

За словами міністра оборони, український контингент використовуватимуть залежно від потреби. Перш ніж його формувати, військове відомство провело маркетинг косовських миротворчих потреб. Виходячи

Відправку в Косово наших миротворців заплановано на 1 липня

з цього, у складі українського контингенту — залізничний понтонно-мостовий батальйон, вертолітний загін, механізована рота, польовий шпиталь на 100 ліжок та українсько-польський батальйон, який було створено саме для миротворчих операцій.

Ольга ВАУЛІНА.

Повертаючись до надрукованого

Не проковтнув!

4 листопада 1995 року у матеріалі «Контужена Феміда» (розділ «На коліна, простолуде, суд іде!») автор цих рядків розповідав про розкриття нафтопродуктів у особливо великих розмірах на Гречанській нафтобазі (один із мікрорайонів обласного центру) і про огріхи розшукових та слідчих дій міліції. Тоді я писав: «Через прохідну тільки Гречанської нафтобазі, яку очолює пан Заморока, вивезено серед білого дня більш як 140 тисяч літрів пально-мастильних матеріалів. Постає питання: чи могло так статися на підприємстві, де керівник відповідає посаді і перекриває канали крадіжок? Однак «короля нафтоколонок» вирішили залишити у кріслі. Зате посередникам вліпили, як то кажуть, по саму зав'язку».

Справді, пана Замороку обмінали контролюючі органи, як корову в Індії. Та у народі кажуть: скільки б ниточка не тягнулася, а кінець їй буде. Так і кожному, хто втрачає почуття міри. Пригадую, років двадцять тому я запитав одного працівника торгівлі:

— Слухайте, ви вже тридцять літ відпрацювали у торгівлі, і жодного разу до вас особисто не мала претензій міліція. Скажіть, ви їх купили чи просто не крадете?

На те була досить повчальна, як для сьогоднішнього дня, і мудра відповідь:

— Правоохоронця купити неможливо. Сьогодні йому ласи червінця — завтра він захоче два і т. д. Щодо крадіжок. Це питання

також неоднозначне і своєрідне, як і наші люди. Скажімо, якщо я сьогодні взяв з ресторану шматок курки — за це мене ніхто до суду не потягне. Але мені на вечерю того шматка достатньо. А завтра візьму свіженький. Але є зажерливі люди, котрі за один раз хочуть забрати все, що потрапило під руку, незважаючи на те, що отой «мішок курей» він фізично не з'їсть. Але тут уже інша філософія — не з'їм, то хоч понадкушую! Представники саме такого способу мислення і потрапляють не тільки до рук міліції, а подеколи і за ґрати. Хоч би як довго ховалися і хитрували. Бо надмірний шматок так стає поперець горла.

Цю філософію мав би збагнути ще в 1995 році пан Заморока. Та безкарність на той момент підіграла амбіції. І розперезався чоловік не на жарт. Свої незарплатні гроші почав легалізовувати, скуповуючи під різноманітним тиском акції у працівників нафтобазі, допосуюючи правопорушення. Коли вже кишені було заповнено контрольним пакетом акцій Гречанської нафтобазі — однієї з найбільших в області, коли ці акції було успішно збуто, в кишені з'явилися документи на тривале проживання за кордоном. Та туристичний маршрут несподівано перервала Служба безпеки України. Те, що мало статися п'ять років тому, сталося нині.

Великий шматок «м'яса» законотворці таки застряг у горлі пана Володимира.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Центр підтримує процес

Центр досліджень адміністративної реформи вирішив надати можливість українським депутатам, а також урядовцям, політикам, студентам, викладачам, бізнесменам та усім тим, хто небайдужий до українського майбутнього, детально вивчити основні досягнення країн Центральної та Східної Європи в галузі підготовки законів, самим визначитися щодо адаптування цього досвіду до наших

умов. Центр вважає, що альтернативи процесу перетворення немає.

На сторінках видання «Підготовка законів та управління нормотворчістю в країнах Центральної та Східної Європи», яке нещодавно було випущено центром, містяться матеріали про правила підготовки законів, якими користуються дані країни.

Видання розкриває набуті соціальні технології в законодавчій

сфері країн: Албанії, Болгарії, Естонії, Литви, Словацької Республіки та Словенії. Досвід країн, що перейшли до нового державного регулювання, теоретично осмислений фахівцями SIGMA. Він стане у пригоді тим, хто прагне більше дізнатися про практику країн Центральної та Східної Європи, щоб уникнути помилок та удосконалити систему підготовки законодавчих актів України.

Кримінал

Засідка в «Палермо»

Певно, і в Автономній Республіці Крим знають про одеське «Палермо» (так охрестили село Корсунці, прилегле до північної околиці міста). Саме звідси, небезпідставно вважають правоохоронці, до Одеси потрапляє лівова частка наркотиків. Одного вечора до Корсунців вирішили завітати працівники кримської міліції. Та не для того, щоб допомогти одеським колегам викрити продавців опіуму. А щоб... поживитися. Четверо приїжджих міліціонерів, узявши звільнення, відзначали день народження одного з колег на пляжі. Випитого здалося замало, а грошей у кишенях уже не було. Отоді й спала на думку ідея роздобути їх у Корсунцях, затримавши першого-ліпшого наркомана.

Як стемніло, у кушах край дороги, що веде до села, й натрапили вони, як подумали, на «мисливця» за наркотиками. Обступивши його, наважали:

— Ану, нарку, вивертай кишені, викладай грошки! Ми — з Суворовського райвідділу міліції.

А той у відповідь:

— Я сам із Суворовського райвідділу. Стійте, стрілятиму!

П'яна четвірка, однак, накинута на «зухвалія», збила з ніг. А коли побачила, що той витяг пістолета, хотіла обеззброїти. Пролунали постріли. Нападники схопилися хто за живота, хто за ногу: кулі «пригостили» кожного з них. Біля місця події в що мить з'явився ще один чоловік і, націливши свого пістолета, наказав четвірці не рухатися...

З'ясувалося, любителі легкої наживи натрапили на засідку справжніх працівників Суворовського райвідділу міліції Одеси. Ті влаштували її, звичайно ж, не на своїх кримських колег — очікували наркокур'єра. На молодшого лейтенанта Сергія Найдича й натрапила четвірка. Хтозна, як би все скінчилося, якби йому на підмогу не наспів колега. Адже правоохоронці з Криму, намагаючись обеззброїти С. Найдича, зламали йому руку, пальця. Завдали інших тілесних ушкоджень.

Курс перепідготовки для кримських «правоохоронців» закінчився достроково. Як, гадаємо, й робота в міліції загальом...

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

«І ми оралі!», або Інваліди совісті

Якби лікарі минулого, особливо повоєнних років, побачили, кого і як сьогодні визнають інвалідами, у них, напевно, відібрало б мову.

Тенденції

(Початок на 1-й стор.)

— Невже ви вважаєте так «рідкісне» захворювання, як стенокардія у вашому віці наслідком Чорнобильської катастрофи? — здивувався я.

— Тепер усі так роблять.

Отже, не лікарі на підставі якихось особливих, небачених досі у світі даних перебігу хвороби нині пов'язують її з Чорнобилем, а сам хворий...

Через кілька місяців Н. таки пов'язав хворобу з катастрофою 1986 року, отримавши статус інваліда-«чорнобильця» II групи з пенсією в 272 гривні. За дводенну (!) інспекційну поїздку на будівельний об'єкт у Поліському районі в січні 1988 року. «Ліквідатор»! Як та муха на спині вола з байки Крилова: «І ми оралі».

Очевидно, на цю аферу його надихнув вдалий приклад колеси З., який зумів «пов'язати» свою давню виразку шлунка з Чорнобилем і стати інвалідом-ліквідатором II групи з 452-гривневою пенсією. Цей добродій, відповідно до поданих ним довідок, кілька днів був у відрядженні на будівельних об'єктах, що споруджувалися в Поліському районі. Цікаво, що новоспечений «чорнобильець», маючи так «слабке» здоров'я, спромігся за кілька останніх років побудувати собі двоповерхову будинки, дачу, гаражі, придбати легковий автомобіль й опинитися в числі перших у черзі на отримання безкоштовної «Таврії». І одержати! Як одержав уже не один такий «інвалід»...

Можливо, наведені приклади — прикра випадковість? У 50-тисячному Фастові подібне ало масовим явищем.

Якщо в 1992 році у нас було 53 інваліди-«чорнобильці», то тепер понад 600. І хіба таке тільки в Фастові?

Як лікар, я схилив голову перед тими, хто, працюючи біля зруйнованого реактора, наражав своє здоров'я і життя на смертельну небезпеку. Вони заслуговують всіляких пільг і нашої шани. Багато з них, вражених радіацією, уже померли, так і не дочекавшись визнання їх інвалідами-«чорнобильцями». Інші, маючи на те об'єктивні підстави, часто не можуть добитись інвалідності, або визнаються інвалідами нижчої групи, ніж є насправді. На їхнє місце успішно пролазять нахабні й безсоромні, грошовиті, різних рангів начальники і начальнички, які, в липшому випадку, кілька разів наскоками побували в Чорнобилі чи в 30-кілометровій зоні. Але трапляються й такі, що того Чорнобиля й не бачили. Тобто, маючи можливість внести до списку відряджених в зону своє прізвище, стали «ліквідаторами», а згодом й «інвалідами»...

Навесні я зустрів дружину знайомого В., який з перших днів катастрофи, мобілізований військкоматом, протягом трьох тижнів навантажував у Прип'яті вертольотні доломом, що ним з повітря засипали зруйнований реактор. Поцікавився, чи визнали нарешті її чоловіка, який довго і тяжко після того хворів, інвалідом.

— У Києві сказали, що на II групу він не натягує, — відповіла жінка.

Через кілька днів В. помер.

А ось ім'я «натягує» на II групу з пенсією в 469 гривень. Побачили б ви цього «інваліда»? Він 7 травня 1986 року поїхав у 30-кілометрову зону подивитись, як там працюють його підлеглі, а 8 травня повернувся додому. Більше ніколи там не був. І от фахівці Київської обласної медико-соціальної експертної комісії (МСЕК) в кінці 1997 року визнають начальника інвалідом. Через одинадцять з половиною років! За один день перебування в зоні! І хворобу хитру при торочили — дисциркуляторну енцефалопатію. Медики знають: це коли в людини з головою наче не все в порядку. Спробуй, перевір! Однак ця «тяжка» хвороба аніскільки не завадила пану бути співзасновником спільного підприємства і нині успішно займатися приватним бізнесом, роз'їжджаючи в «Мерседесі».

Мені можуть зауважити: мовляв, лжеліквідатори не самі собі встановлюють інвалідність. Правильно. Часто-густо МСЕК визнають інвалідами цілком працездатних, практично здорових людей. Можна зрозуміти (але ніяк не виправдати) деяких лікарів з їхньою низькою зарплатою, коли вони погоджуються за певну грошову винагороду приписати жадуючому «інвалідизуватися» одну або кілька зайвих болячок чи згустити фарби щодо наявних у нього хвороб. Звісно, на таке здатні лише ті лікарі, в яких відсутній імунітет до страшною, дуже заразною й поки що невиліковною хворобою, якою нині глибоко вражене все наше суспільство. Назва цієї хвороби — корупція.

Мушу, однак, зазначити, що право встановлювати інвалідність постраждалим від Чорнобильської катастрофи надано лише обласним МСЕК. Ось там і творяться несправедливі діла. Чимало працівників медичної служби соціального захисту за долари чи на догоду високому начальству зроблять будь-якого здорованя інвалідом навіть I групи...

Чи не тому так погано йдуть справи в Україні, що міністерствами, областями, містами, районами та різними підприємствами, установами, власне, всією державою керують інваліди особливої категорії — інваліди совісті? Хитруни і спритники, яких у нас вдоволь, давно зметикували, що хабар в 500 чи навіть 1000 доларів за чорнобильську «інвалідність» відшкодовується за кілька місяців. А далі йде чистий, неоподатковуваний, добрий прибуток. Крім того, «інвалід» автоматично отримує півдюжини пільг.

У результаті успішно проведеної операції «я — тобі, ти — мені» виграють обидві сторони змовників. У програвші (та ще й якому!) тільки наша держава, усі ми — платники податків.

Кожний грамотний лікар знає, що інвалідність визначається не кількістю часу, проведеного в 30-кілометровій зоні (в документах це часто уміло фальсифікується), а серйозністю хвороб, які є безсумнівним, у кожному конкретному випадку, наслідком радіаційного опромінення. Але гроші в нашій державі творять чудеса. І цим вдало скористався ще

один добродій, ставши інвалідом-«чорнобильцем» спочатку I (!), а потім (схаменувся!) II групи з туманним діагнозом, але з цілком реальною пенсією в 989 (!) гривень. Варто зазначити, що за документами він справді близько двох місяців перебував у Чорнобилі, де контролював вилучення, списання і захоронення забруднених медикаментів. Втратив 80 (!) відсотків працездатності, як це «точно» визначила обласна МСЕК, однак не завадила йому залишитися на попередній посаді керівника.

Є таке визначення інвалідності, яким мають керуватися всі МСЕК: «Інвалідність — це стійке порушення працездатності, яке спричинене хворобою або травмою і яке призводить до необхідності припинити професійну працю на тривалий період чи значно змінити умови праці».

Підставою для визначення другої групи інвалідності є істотно виражені порушення функцій організму, зумовлені хронічним захворюванням або травмою, які не викликають потреби в постійній сторонній допомозі, догляді чи нагляді, але / або призводять до повної постійної чи тривалої втрати працездатності, або роблять доступними окремі види праці лише в спеціально створених, полегшених умовах».

Отже, будучи таким «тяжким інвалідом», пан приватизує очолюване підприємство і стає монополістом. З'ясувалося, 20 відсотків залишкової працездатності йому цілком вистачило, щоб купити автомобіль, квартири, енергійно займатися бізнесом, будувати особняк і триповерхову дачу.

Трохи відстав від нього інший фастівський начальник, також інвалід-«чорнобильець» II групи з пенсією 675 гривень. Який же подвиг здійснив цей муж, що йому випала за те така щедрі винагорода? Він удень протягом тижня збирав на вулицях Чорнобиля сміття, а вночі відловлював за допомогою світла автомобільних фар свійських тварин і птахів. Так написано в поданій ним довідці. Чи не за це торік наш Президент присвоїв добродієві ще й почесне звання.

Прочитавши діагнози усіх «інвалідів», дивуючись, як вони взагалі ще ходять по землі. Адже це справжні мішки з хворобами!

Безумовно, обласні МСЕК не могли б так вільно «інвалідизувати» країну, якби на те не було відповідних міністерських наказів та інструкцій. Я не знаю, які фахівці продукують ті директиви, але останній наказ № 150 від 17 квітня 1998 року, підписаний міністром охорони здоров'я не просто вражає, а приголомшує.

Куди там їхнім Гарвардам, Кембриджам з усіма Нобелівськими лауреатами від медицини, які ще й досі ніяк не зуміли допетрати, що ревматизм, цукровий діабет, гіпертонія та інші хвороби серцево-судинної системи, легень, нервової системи і психіки, а також усі онкологічні захворювання, які споконвіку щорічно вражають мільйони людей на Землі — то все є наслідок Чорнобильської катастрофи 1986 року! Чи це не диво кінця XX століття?

Складається враження, що дивувати світ стало своєрідним хобі нашого чиновництва. І тут

ми маємо великий досвід, зокрема у справі «інвалідизації» України. Спрацював же на 100 відсотків виданий 1993 року наказ, підписаний керівниками кількох міністерств, згідно з яким учасники війни, які мали будь-яке, навіть дріб'язкове поранення або контузію, отримали гарантовану можливість стати інвалідами війни, якщо за повоєнне півстоліття нажили хоча б одну якусь більшу меншу серйозну болячку. Наприклад, цукровий діабет, серцево-судинну недостатність, пневмосклероз та емфізему легень (хоч би й від тривалого куріння чи шкідливої роботи), хвороби хребта і суглобів тощо. Тобто, хвороби, які переважно є неодмінними супутниками старіння й які з однаковою закономірністю трапляються у людей, котрі війни не знали. І все це при тому, що до виходу на пенсію за віком (а не за хворобою!) претенденти на звання інвалідів війни десятиліттями працювали на роботах, часто з дуже високими вимогами до стану здоров'я. Дивувала й готовність медиків сліпо виконувати (за звичкою — на чальству видніше) той недолугий наказ до визначної дати — 50-річчя Перемоги. Мовляв, скільки тих учасників війни залишилося, нехай хоч в кінці життя покористуються пільгами інвалідів. Наче нам грошей дівати немає куди, а 22 пільг для учасників війни, передбачених законом, їм було замало. І пішла писати губернія, та так, що після того, на диво усьому світу, інвалідів війни у нас стало майже вдвічі більше, ніж у 1945-му. І що? Чи може сьогодні держава забезпечити фінансування пільг інвалідів війни в повному обсязі? Ні! Через велику кількість лжеінвалідів страждають справжні. Отож тепер, коли МСЕК з потроєною енергією зай-

шлися штампувати, згідно з наказом МОЗ № 150, чергову серію інвалідів-«чорнобильців», Україна цілком ймовірно перетвориться у своєрідний інвалідний заповідник планети з небаченим досі показником кількості інвалідів на 1000 чоловік населення.

Все нові й нові когорти лжеінвалідів, як вампіри, присмоктуються до вже й так знекровленого організму української економіки і тягнуть, тягнуть, тягнуть з неї кров. Як фінанси, який державний бюджет зможе витримати таку навалу? Багато керівних (і не тільки) шахраїв, отримуючи від держави незаслужені шедри пенсії, мають нахабство бути ще й невдоволеними, лаяти її незалежність, якої, на жаль, немає. Незалежність, повноцінне життя у нас настануть лише тоді, коли ми всі гуртом ліквідуємо свою залежність від чиновників з атрофованою совістю.

А тому гостро постає питання: чи спроможний наш Президент покласти край цьому безумству? Потрібно рішуче позбавитися від лжеінвалідів, які споживають левову частку чорнобильських коштів.

Для цього я пропоную запросити з-за кордону на кілька місяців сторонніх, незалежних спеціалістів-експертів. Нехай вони проведуть неупереджену, кваліфіковану «інвентаризацію» інвалідів-«чорнобильців». Переконаний, що навіть за умови значних витрат на послуги зарубіжних медиків, проведене ними відсіювання інвалідів совісті збереже великі кошти в бюджеті держави нині й на майбутнє, оздоровить моральну атмосферу в суспільстві, допоможе очистити наші МСЕК від нечесних, неспорядних лікарів.

Анатолій ЧЕРНЯК,
лікар-травматолог
з 30-річним стажем.

Фастів.

Продовжуючи тему

Прокуратура вважає дії міліції незаконними

Прокурор області Іван Жилка надіслав письмову відповідь на звернення міського голови Кіровограда Олександра Нікуліна з приводу подій, які сталися у Кіровоградському міськвиконкомі в ніч з 18 на 19 червня (див. «ГУ» за 23 і 25 червня ц. р.). У ній, зокрема, йдеться: «Перевіркою викладених у скаргі фактів та з'ясування перебігу подій, які передували Вашому зверненню в органи прокуратури, встановлено наступне.

Не заперечуючи наданого діючим законодавством права правоохоронним органам звертатися, в т. ч. і до органів місцевого самоврядування, з приводу тих чи інших документів, у зв'язку з виконанням повноважень на них обов'язків, слід зазначити, що у даному випадку перевірку було розпочато без врахування передбачених ст. 95 КПК України підстав, а саме її форма не носила конструктивного змісту.

З цього приводу прокуратурою області 22 червня ц. р. внесено подання начальнику УМВС України в області про усунення виявлених перевіркою порушень діючого законодавства та притягнення винних осіб до відповідальності».

Володимир ЮРКОВСЬКИЙ: «Нахрапом ринок не візьмеш»

Вітчизняний стиль

Так сталося, що відвідати фірму «Елакс», нивз офіс якої в Одесі приїжджав десятки разів, спонукали зустрічі, де віддалилися від місця її розширення. Спочатку на Південно-Українській АЕС, а потім на Іллічівському суднобудівному заводі випало від фахівців почути: при використанні лакофарбових покриттів перевагу частіше віддають продукції «Елаксу» — і якість її європейська, і ціна цілком прийнятні.

Саме з якості пропонованої споживачам продукції й почалася бесіда з генеральним директором ВАТ «Виробничо-торговельна фірма «Елакс» Володимиром ЮРКОВСЬКИМ.

— Нашому підприємству недовзі виповниться півтора століття, я добре знаю його історію й можу сказати, що якості лакофарбових покриттів, які широко застосовуються в судно- й машинобудуванні, атомній енергетиці, у військово-промисловому комплексі й цивільному будівництві, в тім числі житла, тут завжди приділяли належну увагу. Взяти відносно недалеке минуле: покриття, вироблені нашим заводом, були використані, зокрема, на космічних апаратах «Союз» і «Буран», на реставраційних роботах в Петродворі й Маріїнському палаці в Києві. Будь-що, погодьтеся, туди не взяли б. Та навіть уже маючи отаку репутацію, фірма «Елакс», створена на базі лакофарбового заводу, з переходом до ринкових відносин відчула чималі труднощі.

— Через масове завезення подібної імпоротної продукції?

— Так. І просто якісь там записання, що наша не гірша чи й краща, та ще й дешевша, мало діяли. Потрібні були вагоміші аргументи. І ми їх знайшли, сертифікувавши основні види продукції й виробництво загалом у системі міжнародних стандартів якості

ISO 9002. Зробили це першими серед аналогічних підприємств України, і відразу ж відчули, як змінюється до нас ставлення і на внутрішньому, і на зовнішньому ринках. Споживачі тепер впевнені, що пропонуємо продукцію найвищого гатунку з усіх точок зору: надійності, естетичного вигляду, екологічності й протипожежної безпеки, зручності у використанні.

— Якщо ота система — мов би паличка-стукалочка, то чому нею не скористаються ваші конкуренти — вітчизняні, з близького зарубіжжя, куди ви поставляєте чимало своєї продукції?

— Певно, то їх треба запитати. Я ж можу сказати одне: сертифікуватися в ISO 9002 не так і просто. Треба переглянути, докорінно поліпшити, регламентуючи за міжнародними стандартами, буквально п'ять: від нормативно-технічної документації, якості сировини, що надходить, і до технічного оснащення виробництва, технологічних процесів, виходу готової продукції. Плюс, звісно, перенавчання всіх працюючих. На це пішло не мало сил, часу, коштів. Кожен півроку, до того ж,

ретельно перевіряють, чи не знизили ми свого якісного потенціалу. Та, в кінцевому підсумку, виграш незаперечний. Скажімо, іноземні замовники суден на українських верфях і слухати не хотіли, аби шось там фарбувати матеріалами, не сертифікованими за європейськими стандартами. Тепер ми можемо брати участь у тендерах нарівні з іменитими іноземними фірмами.

— Ті фірми, однак, маючи куди більший ринковий досвід, можуть певно, швидко вловлювати його кон'юнктуру й пропонувати ширший асортимент найсучаснішої продукції?

— Можуть. Та ми прагнемо й це прахувати. Вже нині пропонуємо споживачам більш як півсотні видів продукції, незабаром гама розшириться десь до 200 найменувань.

Довідка
Продукція «Елаксу» — це: Грунти і шпаклівки для захисту всіх видів металів та сплавів, деревини, бетону й гіпсокартону.

Емалі і фарби для захисту будівельних металевих конструкцій, деталей і поверхонь деревини й бетону, в тім числі в жорстких хімічних та радіаційних умовах, а також для розм'якшення доріг.

Лаки для захисту різних видів металів і сплавів, деревини, бетону та для покриття жерсті консервної тари.

Оліфа для захисту деревини. Клей під лінолеум, паркет, керамічну плитку, для скріплення карбону й напіву.

Беремо курс на те, аби ряду галузей, скажімо суднобудуванню й судноремонту, пропонувати повний комплекс необхідної лакофарбової продукції. Створили навіть власну організацію «Морські технології «Елакс», яка дає квалі-

фіковані рекомендації щодо правильного застосування комплексу покриттів. Волночас з'являються новинки, досі не відомі у вітчизняній практиці. Причому, надійні вогнезахисні матеріали, вкрай необхідні для суднобудування, нафтохімічних підприємств, таких споруд, як вокзали, театри, навчальні заклади, лікарні, адміністративні й житлові будинки. Скільки бід там трапляється саме через поганий захист від пожеж. А тепер шлях вогню зможе перепинити наші смалі і лаки. Як і декоративні матеріали, що спучуються. Нанесені на металеві чи залізобетонні конструкції шаром лише в один міліметр, вони затримують їх розтріскування й руйнацію на 1,5 години, тоді як без них все оте відбувається за якісь кілька хвилин. Зараз ці новинки сертифікуємо, вже в нинішньому кварталі видамо перші промислові партії. Ще в одному матеріалі ми зуміли поєднати антикорозійні та антистатичні властивості — таких ґрунтів-емалей зачисалися на нафтохімічних комплексах. Одне слово, й щодо гами виробів запити ринку прагнемо задовольняти.

— У тім числі й для споживача, який хоче затишку у своєму житті?

— Авжеж. Цього слугує, зокрема наша фірмова мережа збуту. До речі, купуючи фарбу, лаки, емалі в фірмових магазинах, споживачі тим самим убезпечують себе від низькосортних підробок. На нашій продукції нанесено спеціальні голограми 13 рівнів захисту.

Довідка
Продукцію «Елаксу» вам запропонують:

У центральному офісі фірми за адресою: Одеса, вул. Ізвесткова, 87, тел.: (0482) 20-64-39, 20-64-55,

Виробничо-торговельна фірма «Елакс» торує шляхи, сертифікувавши свою продукцію в системі міжнародних стандартів якості ISO 9002 та розширюючи мережу фірмової торгівлі.

20-64-42, 20-65-48, факс 22-17-39, а також у фірмових магазинах цього міста.

У регіональних філіях фірми: Київ, вул. Бальзака, 77/355, тел. (044) 534-92-13.

Донецьк, вул. Овнатяня, 16-а, тел. (0622) 38-14-64.

Черкаси, вул. Лівецька, 235/1, тел. (0472) 64-11-52.

Севастополь, вул. Комсомольська, 40, тел. (0690) 37-25-52.

Харків, вул. 23 серпня, 56, тел. (0572) 33-14-90.

Луганськ, вул. Радянська, 75, тел. (0642) 53-02-87.

Суми, вул. Харківська, 32/21, тел. (0542) 36-44-84.

Сімферополь, вул. Північна, 3, тел. (0652) 25-64-85.

Полтава, вул. Великотирнівська, 32, тел. (05322) 2-65-84.

Вінниця, вул. Чекістів, 29, тс. (0432) 32-78-40.

Бердянськ, тел. (06153) 2-52-1.

Херсон, тел. (0552) 22-44-42.

Запоріжжя, тел.: (0612) 95-72-89, 95-20-66.

Служба маркетингу фірми ретельно вивчає попит на продукцію «Елаксу» в регіонах України з боку і окремих громадян, і підприємств та організацій. Диференційовано будують свою діяльність і регіональні філії. Сьогодні вони є вже в половині областей країни, незабаром будуть у всіх регіонах. Власне, при освоєнні передусім, вітчизняного ринку, ми й кінцеву мету ставимо таку: задовольняти потреби регіонів у лакофарбових покриттях широкою гамою продукції з урахуванням їх виробничих та побутових особливостей, давати європейську якість за українськими цінами.

Розмову вів Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

На знімку: В. Юрковський.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Оголошення

Оргкомітет акціонерів ВАТ «Летичівський маслозавод» повідомляє, що позачергові загальні збори акціонерів відбулися 19 серпня 1999 р. о 15-й год. за адресою: смт. Летичів, вул. Комарова, 22, в актовому залі товариства.

Рестрація учасників з 8-ї до 15-ї год. у день проведення зборів за тією ж адресою.

При собі мати документ, що посвідчує особу.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про проведену роботу в першому півріччі 1999 р.
2. Звіт ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність в першому півріччі 1999 р.
3. Звіт голови спостережної ради про проведену роботу в першому півріччі 1999 р.
4. Вибори правління ВАТ «Летичівський маслозавод».
5. Вибори спостережної ради ВАТ «Летичівський маслозавод».
6. Вибори ревізійної комісії ВАТ «Летичівський маслозавод».
7. Затвердження нової редакції статуту товариства.
8. Різнє.

Оргкомітет акціонерів ВАТ «Летичівський маслозавод».

Арбітражний суд Чернігівської області (Чернігів, вул. Леніна, 43) за заявою Ніжинської об'єднаної державної податкової інспекції порушив справи про банкрутство:

№ 9/116/43Б від 13.10.1998 р., ТОВ «Вертикаль» (Чернігівська область, Ніжин, вул. Чернігівська, 128; р/р 2800251 у Ніжинській філії Пенсійно-поштового банку «АВАЛЬ», МФО 353534, код 22814921);

№ 9/115/42Б від 13.10.1998 р., про визнання банкрутом приватного підприємства «Добробут» (Чернігівська область, Ніжин, вул. Шевченка, 97б/78; р/р 26006200743001 у Ніжинському відділенні АПБ «Україна», МФО 353199, код 24835175);

№ 4/63Б від 9.02.1999 р., ТОВ «Урал-мост» (Чернігівська область, Ніжин, вул. Кірова, 34/20; р/р 28009200740001 у Ніжинському відділенні АПБ «Україна», код 21392257);

№ 4/6Б від 6.05.1999 р., ТОВ «Меридіан» (Чернігівська область, Ніжин, вул. Лашенко, 12, р/р 26006200301001 у Ніжинському відділенні АПБ «Україна», МФО 353199, код 14231542).

Майнові вимоги кредиторів та заяви можливих санаторів приймає суд протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Арбітражний суд Київської області (м. Київ-33, вул. Жилинська, 58б) порушив справу № 190/106-98 про банкрутство КСП агрофірми «Дружба», 255130, Київська область, Васильківський р-н, с. Ксаверівка. Р/р 26002200081002 у Васильківському відділенні АПБ «Україна», МФО 321109, код ЗКПО 03754047.

Приватне підприємство торгово-промислової фірми «ДЮК» повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймає ліквідаційна комісія за тел.: 274-49-25 до 01.09.99 р.

Арбітражний суд Київської області (252033, м. Київ, вул. Жилинська, 58-б) порушив справу № 152/126-99 від 25 травня 1999 року про визнання банкрутом колективного сільськогосподарського підприємства «Ківшовата» (256615, Київська область, Таращанський район, с. Ківшовата, р/р № 26002100591002 в АК АПБ «Україна», м. Тараща, МФО 321370, ЗКПО 03754449).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (252030, Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом ДПІ у Ленінградському районі Києва порушив справи про банкрутство:

№ 19/280, товариства з обмеженою відповідальністю «Еліт» (юридична адреса: Київ, вул. Львівська, 18, корп.2; р/р 26008301241348 у Київському міському відділенні «Промінвестбанку», МФО 322250);

№ 12/41-Б, товариства з обмеженою відповідальністю «Синтез ЛТД» (юридична адреса: Київ-115, вул. Ф. Пушиної, 2, кв.49; р/р 1467024 у Київській філії КФС «Експобанку», МФО 322700).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Кіровоградської області (316022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 05-01/909/10-108 про банкрутство Приватної фірми «Дипломат» (316000, м. Кіровоград, вул. Ордонікідзе, 2, кім. 408, р/р 260060010103038 в АБ «Укоопспілка», МФО 354550, код 2328243).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються в місячний термін з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Херсонської області (м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 6/212-Б про банкрутство приватної виробничо-комерційної фірми «КАРАНА» (юридична адреса: 325000, м. Херсон, вул. Полякова, 3, розрахунковий рахунок 26006301000323 в Херсонській філії АКБ «Трансбанк», МФО 352822, код підприємства за ЄДРПОУ 24105620).

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, вул. Горького, 18) порушив справи про банкрутство:

№ 5/124-Б, ПП «Едвард» (ЗКПО 14136418) юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, пр. Перемоги, 24, кв. 15; р/р 26009301820159 у Н. Каховському відділенні ПІБ України, МФО 352264; № 5/122-Б, Ремонтно-будівельного кооперативу «Політ» (ЗКПО 23139769), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, пр. Перемоги, 22, кв. 46; р/р 26003200404001 у Н.-Каховському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352242;

№ 5/121-Б, Комунального підприємства «Моноліт» (ЗКПО 14125935), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, вул. Першотравнева, 37 «а»; р/р 26008200874001 у Н.-Каховському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352242;

№ 6/161-Б, ТОВ «Ремонтно-будівельне управління-52» (ЗКПО 14136281), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, пр. Перемоги, 21, кв. 51; р/р 26004301820091 у Н.-Каховському відділенні ПІБ України, МФО 352264;

№ 6/162-Б ТОВ «Завод «Металовироби» (ЗКПО 14126408), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, вул. Паризької Комуні, 1; р/р 26006223582601 у Каховському відділенні ХФКБ «Приватбанк», МФО 352479;

№ 5/99-Б, ТОВ «Восход-КПГ» (ЗКПО 19230636), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, пр. Перемоги, 25, кв. 14; р/р 26000301820426 у Н.-Каховському відділенні ПІБ України, МФО 352264;

№ 5/98-Б, ТОВ «Сфінкс» (ЗКПО 21286242), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, вул. М. Букіна, 16, кв. 115; р/р 26000834 у Н.-Каховській філії АПБ «Аваль», МФО 352598;

№ 5/96-Б, ТОВ «Таврида-1» (ЗКПО 14138446), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, вул. Щорса, 59, кв. 7; р/р 26001301820050 у Н.-Каховському відділенні ПІБ України, МФО 352264;

№ 5/93-Б, КМП «Час» (ЗКПО 14123657), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, вул. Маяковського, 25; р/р 26006301820282 у Н.-Каховському відділенні ПІБ України, МФО 352264;

№ 5/94-Б, ПП «Єсенія» (ЗКПО 22748331), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, вул. Довженка, 21, кв. 9, р/р 2600397 у Н.-Каховській філії АПБ «Аваль», МФО 352598;

№ 5/125-Б, Новокаховського міжгалузевого підприємства промислового залізничного транспорту (ЗКПО 04736956), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, вул. Паризької Комуні, 1, р/р 26004301820024 у Н.-Каховському відділенні ПІБ України, МФО 352264;

№ 6/145-Б, ВАТ «Новокаховський домобудівний комбінат» (ЗКПО 01349845), юридична адреса: 326840, Херсонська область, Н. Каховка, вул. Індустріальна, 1; р/р 26001201375001 у Н.-Каховському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 352242.

Письмові звернення щодо майнових вимог та умов санації потрібно подати до арбітражного суду не пізніше одного місяця з дня опублікування цього оголошення.

Акціонерний комерційний банк «Трансбанк» сповіщає, що арбітражний суд м. Києва (252030, Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-в) порушив справу № 15/278 про банкрутство ТОВ «Уніон» (252053, м. Київ, вул. Артема, 1-5, р/р 26004301000957 в АКБ «Трансбанк», МФО 300089, ЗКПО 03592024).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування.

ВІД КОМІТЕТУ ПО ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЯХ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

Комітет по Державних преміях України в галузі науки і техніки повідомляє, що до участі в конкурсі на здобуття Державних премій України в галузі науки і техніки 1999 року допущені такі праці:

1. **Серія монографій «Українська фалеристика та боністика».**
Автори: Табачник Д. В., Дмитрієнко М. Ф., Безгін І. Д., Бузало В. Й., Курас І. Ф., Куценко В. Н., Литвин В. М., Ющенко В. А., Яковлева Л. В.

Представлена Інститутом політичних і етнонаціональних досліджень НАН України.

2. **Цикл енциклопедичних видань «Держава, нація, політика».**

Автори: Шемшученко Ю. С., Бабкін В. Д., Горбатенко В. П., Карпунюк О. В., Мироненко О. М., Ринаренко Ю. І., Усенко І. Б., Школьник В. М.

Представлений Інститутом держави і права ім. В. М. Корецького НАН України.

3. **Цикл монографій з методів системного аналізу та інформаційних технологій управління процесами і полями.**

Автори: Сергієнко І. В., Згуровський М. З., Пилинський Б. М., Шор Н. З., Скопечкий В. В., Чикрій А. О., Дешинека В. С., Романенко В. Д.

Представлений Інститутом кібернетики ім. В. М. Глушкова НАН України.

4. **Автоматизована інформаційно-пошукова система «Інтегрований національний банк даних Державної інспекції МВС України».**

Автори: Дагасєв Ю. О., Маніковський В. В., Дерех З. Д., Христич М. І., Ігнат'єв О. В., Калужний В. Г., Селіван Г. Ф., Заворонський А. В., Цетковський В. І.

Представлена Міністерством внутрішніх справ України.

5. **Комплекс робіт з розробки теоретичних та технологічних основ створення зносостійких литих сплавів та виробництва з них деталей для різних галузей машинобудування.**

Автори: Переломо В. О., Гаврилюк В. П., Кірієвський Б. А., Ітенко Г. Д., Марковський С. А., Мухомад Г. В., Лавієв С. Д., Семенюк В. М., Тихонович В. І., Шеленков Г. М.

Представлений Київським Фізико-технологічним інститутом металів та сплавів НАН України.

6. **Наукові основи, розробка та освоєння технології масового виробництва гачів побутових холодильників і морозильників.**

Автори: Ландик В. І., Горін О. М., Жидков В. В., Красносельський І. Н., Кундильов В. К., Мурав'єв С. С., Скляренко М. А., Філіщук С. М., Шкурятський А. В.

Представлено Донецьким державним університетом економіки і торгівлі.

7. **Розробка наукових основ підвищення енергетичної ефективності і їх впровадження в системах управління постачанням і використанням електроенергії, природного газу та тепла.**

Автори: Кулик М. М., Гнідий М. В., Рациун М. В., Косишківський Б. А., Буцько З. Ю., Врублевський А. Г., Гінаїло В. О., Риленко О. В., Ковалко М. П., Плячков І. В.

Представлена Інститутом загальної енергетики НАН України.

8. **Створення науково-промислового комплексу з виробництва свинцево-кислотних акумуляторних батарей для бронетанкової техніки.**

Автори: Дзензєрський В. О., Васильєв С. В., Гуляєв А. Ю., Касян С. Г., Піддубний В. І., Порошенко П. О., Привалов В. М., Розумовський О. О., Скосар Ю. І., Хількевич В. К.

Представлено Інститутом транспортних систем і технологій НАН України та Науково-промисловою корпорацією «Іста».

9. **Біотехнологія стандартів мікотоксинів і система профілактики мікотоксикозів тварин.**

Автори: Образжєй А. Ф., Погребняк Л. І., Собко А. І., Хмельницький Г. О., Рухляда В. В., Волков М. В., Корзуненко О. Ф., Котик А. М., Васильович О. М., Пилипчук З. І.

Представлено Інститутом ветеринарної медицини Української академії аграрних наук.

10. **Серія праць «Визначники прісноводних водоростей України» та цикл робіт по водоростях континентальних водоемів України.**

Автори: Топачевський О. В., Масюк Н. П., Догадіна Т. В., Кондратьєва Н. В., Паренко П. М., Матвієнко О. М., Мордвинцева Г. М., Ветрова З. І., Мошкова Н. О., Коваленко О. В.

Представлена Інститутом ботаніки імені М. Г. Холодного НАН України.

11. **Цикл робіт «Теорія і практика створення антисигнатурних олігодезоксирибонуклеотидів як універсальних антимікробних засобів (фундаментальні дослідження)».**

Автори: Сербяниченко С. Б., Федоряк Д. М., Скрипаль І. Г., Сгоров О. В., Панченко Л. П., Малиновська Л. П., Дубей І. Я., Алексєєва І. В., Шаламай А. С., Макітурк В. Л.

Представлений Інститутом біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України.

12. **Створення високоефективних екологоорієнтованих технологій видобутку корисних копалин на основі керування стаєм гірського масиву і впровадження їх на кар'єрах України.**

Автори: Шапар А. Г., Поліщук С. З., Дриженко А. Ю., Бизов В. Ф., Храпко О. І., Ткачук К. Н., Надточенко М. М., Мартиненко В. П., Сокол О. М., Панчонин М. М.

Представлено Інститутом проблем природокористування та екології НАН України.

13. **Розробка, освоєння серійного виробництва та впровадження високоефективних штифтових кріплень КД80 та КД90 для відпрацювання пологоспадних пластів потужністю 0,8-2,5 м.**

Автори: Архипчик О. І., Гайсинавич О. А., Горючий Є. П., Дубов Є. Д., Липітєв А. Г., Ніценко С. Г., Пушинов Ю. С., Роговий О. М., Тулуб С. Б., Шумський О. І.

Представлено Донецьким державним науково-дослідним, проектно-конструкторським і експериментальним інститутом комплексної механізації шахт.

14. **Цикл монографій «Некласичні проблеми механіки руйнування».**

Автори: Гузь О. М., Камінський А. О., Зозуля В. В., Дишель М. Ш., Назаренко В. М., Гаврилюк Д. О.

Представлений Інститутом механіки імені С. П. Тимошенка НАН України.

15. **Цикл наукових праць «Наукові основи керування процесами електроосадження металів та властивостями покриттів».**

Автори: Байрачний Б. І., Данилюк Ф. Й., Зарубицький О. Г., Костін М. О., Кублановський В. С., Фіалков Ю. Я., Лошкарєв Ю. М., Шваб М. О.

Представлений Інститутом загальної та неорганічної хімії імені В. І. Вернадського НАН України, Українським державним хіміко-технологічним університетом.

16. **Розробка теоретичних основ технології та обладнання**

виробництва кальцинованої соди і реалізація концепції будівництва Кримського содового заводу на основі комплексної переробки сировини Сивашу.

Автори: Гільманов Ф. С., Заразілов І. С., Зозуля О. Ф., Куніцин С. В., Молчанов В. І., Наталіч В. С., Товажнянський Л. Л., Фрумін В. М., Ткач Г. А.

Представлено Харківським державним науково-дослідним та проєктним інститутом основної хімії.

17. **Створення та впровадження в сільськогосподарське виробництво українських регуляторів росту рослин.**

Автори: Пономаренко С. П., Анішин Л. А., Боровикова Г. С., Герасименко С. М., Жмійко П. Г., Зінчук М. П., Шевченко А. О.

Представлено Інститутом біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України.

18. **Цикл наукових праць «Закономірності та аномальні явища в ядерних процесах».**

Автори: Вишневський І. М., Кібкало Ю. В., Желіножський В. О., Зайка М. І., Кузнєнко А. В., Мазур В. М., Німець О. Ф., Павленко Ю. М., Слабошпийський Р. П., Тришин В. В.

Представлений Науковим центром «Інститут ядерних досліджень» НАН України.

19. **Стимульована зміниним електромагнітним полем надпровідності та процеси проковзування фази в тонких плівках надпровідників.**

Автори: Безуглий С. В., Волоцька В. Г., Галайко В. П., Дікін Л. А., Дмитренко І. М., Дмитрієв В. М., Золочевський І. В., Сіваков О. Г., Христенко С. В., Чурілов Г. Є.

Представлено Фізико-технічним інститутом низьких температур ім. Б. І. Веркіна НАН України.

20. **Цикл робіт «Теорія, засоби та результати поляриметричних та спектроскопометричних досліджень планетарних атмосфер з метою побудови їх моделей».**

Автори: Бугасенко О. І., Дугач Ж. М., Кучеров В. А., Міщенко М. І., Мореженко О. В., Яновський Е. Г.

Представлено Головною астрономічною обсерваторією НАН України.

21. **Цикл наукових праць «Органічні ураження нервової системи у дітей. Розробка і впровадження в практику нових методів діагностики, лікування, профілактики, медичної реабілітації та соціальної адаптації».**

Автори: Козьяк В. І., Богачирьова Р. В., Волошина Н. П., Свистушко С. К., Курко Ю. Л., Маринюк В. Ю., Пенько А. М., Прус В. П., Шестопалова Л. Ф., Черфілов О. П.

Представлений Українським науково-дослідним інститутом клінічної та експериментальної неврології і психіатрії.

22. **Цикл праць «Імунобіологія тмусу, його роль у регуляції імунитету, одержання та можливості використання препаратів тмусу (вищочолової залози)».**

Автори: Гриневич Ю. Я., Бутенко Г. М., Барабой В. А., Безверженко І. А., Нікольський І. С., Пінчук В. Г., Чебошаров В. Ф.

Представлений Українським науково-дослідним інститутом онкології та радіології.

23. **Розробка та впровадження в практику нових медичних технологій при захворюваннях та пошкодженнях хребта. Організація спеціалізованої допомоги в Україні.**

Автори: Корж О. О., Грушновський Г. Х., Корж М. О., Педаченко С. Г., Поворознюк В. В., Поліщук М. Є., Продан О. І., Фіщенко В. Я., Хауско М. І., Шевченко С. Д.

Представлено Харківським науково-дослідним інститутом ортопедії та травматології імені проф. М. І. Ситенка.

24. **Цикл наукових праць з теорії породотворення у тваринництві.**

Автори: Буркат В. П., Єфіменко М. Я., Зубець М. В., Хаврук О. Ф., Баньковський Б. В., Рибалко В. П., Польська П. І.

Представлено Інститутом розведення і генетики тварин УААН.

25. **Цикл наукових праць «Екологічний ефект часу відновлення весняної вегетації (ЧВВВ) зимуючих рослин».**

Автори: Медінець В. Д., Волкодав В. В.

Представлено Полтавським державним сільськогосподарським інститутом.

26. **Створення високоврожайних сортів гороху, стійких до вилягання і обсіпання насіння при дозріванні, розробка технології їх вирощування і прискореного впровадження у виробництво.**

Автори: Розвадовський А. М., Жученко О. П.

Представлено Уладово-Людинською дослідно-селекційною станцією УААН.

27. **Цикл праць «Наукове обґрунтування нових напрямків підготовки нафтогазових ресурсів України».**

Автори: Гавриш В. К., Гошовський С. В., Довжок С. М., Євдошук М. І., Іванюта М. М., Ільницький М. К., Іспомін О. М., Ключко В. П., Окренкий Р. М.

Представлений Державним комітетом України з геології та використання надр.

28. **Палеомагнітні дослідження в Україні (теорія, методологія та впровадження в практику нового напрямку в галузі наук про Землю).**

Автори: Третьак О. Н., Русаков О. М., Михайлова Н. П., Глебаска А. М., Завойський В. М., Шикора В. М.

Представлений інститутом геофізики ім. С. І. Субботіна НАН України.

29. **Цикл робіт «Регіональна океанологія: стаи середовища та мінерально-сировинні ресурси Атлантичного, Індійського, Південного океанів та їх морів».**

Автори: Шнюков Є. Ф., Єремєєв В. М., Беляєв В. І., Булгаков М. П., Геворк'ян В. Х., Гожик П. Ф., Іванов В. О., Митропольський О. Ю., Орловський Г. М., Соботвич Е. В.

Представлений Відділенням морської геології та осадочного рудоутворення НАН України.

30. **Теоретичні основи, екологічні аспекти, практика переробки і використання відходів металургійної, гірничорудної та хімічної промисловості в будівництві та виробництві будівельних матеріалів.**

Автори: Большаков В. І., Борисовський В. З., Бондаренко Г. М., Глушківський В. Д., Головка А. І., Зільберман О. Ю., Кривенко П. В., Невсдомський В. О., Нікіфоров О. П., Шербак С. А.

Представлено Придніпровською державною академією будівництва та архітектури.

31. **Цикл досліджень «Розробка та впровадження технології, організації та управління будівництвом в умовах підвищеного радіаційного впливу».**

Автори: Величко В. О., Горіцький О. В., Пінчук В. Я., Сабалдир В. П., Злобін Г. К., Лось І. П., Холоша В. І., Лівінський О. М., Желудков Г. В.

Представлений Академією будівництва України.

32. **Створення та впровадження комплексу машин та облад-**

нання для механізації вагтажно-розвантажувальних робіт з буряками в цукровій промисловості.

Автори: Марочко І. О., Кузнєцова Л. О., Новиков В. О., Кузнєцов Ю. О., Шкурін Є. А., Плахотний О. М., Бойчук Г. П., Коркач І. П., Гавва В. М.

Представлено Українським науково-дослідним інститутом цукрової промисловості (УкрНДІЦП) та науково-технічним товариством харчової промисловості України.

33. **Наукове обґрунтування, розробка та впровадження у практику новітніх біотехнологій очищення стічних і природних вод гідробіонтами, що розвиваються на волокнистих насадках.**

Автори: Ротмістров М. М., Гвоздяк П. І., Глоба Л. І., Дмитренко Г. М., Могілевич Н. Ф., Куликов М. І., Денис О. Д., Карнарик І. М.

Представлено інститутом колоїдної хімії та хімії води ім. А. В. Думанського НАН України.

34. **Створення екополісу Славутин як шлях радіаційно-екологічної та соціально-економічної реабілітації території, забрудненої внаслідок Чорнобильської катастрофи, забезпечення безаварійної роботи станції, виводу її з експлуатації та перетворення об'єкту «Укриття» в екологічно безпечний стап.**

Автори: Бар'ятар В. Г., Боровий О. О., Ключников О. О., Кухар В. П., Толстоногов В. К., Уманець М. П., Удовиченко В. П., Чабан М. Г., Щербина В. Г.

Представлено Міжгалузевим науково-технічним центром «Укриття» НАН України.

35. **Цикл наукових праць «Наукові, екологічні і соціальні основи збереження рослинного світу та оптимізації природно-заповідної мережі України».**

Автори: Шеляг-Сосонко Ю. Р., Стойко С. М., Андрієнко Т. Л., Дідух Я. П., Дубина Д. В., Ткаченко В. С.

Представлений Інститутом ботаніки ім. М. Г. Холодного НАН України.

36. **Розробка теоретичних основ та широкомасштабне впровадження способу підвищення властивостей конструкційних сталей мікролегуюванням порошковими дрітцями з високоактивними елементами.**

Автори: Позняк Л. О., Троцян А. І., Походня І. К., Сахно В. О., Носоченко О. В., Бойко В. С., Ларіонов О. О., Бань С. Ю., Людікін Д. О., Тімішевський В. М.

Представлено Інститутом проблем матеріалознавства імені І. М. Францевича НАН України.

37. **Розробка та впровадження комплексу високоєфективного устаткування і технології, які забезпечують високу якість кінцево-конвертерної сталі, що розвивається на багатострумових машинах безперервного лиття заготовок.**

Автори: Анісімов Л. О., Бродський С. С., Учитель Л. М., Глазков А. Я., Кривченко Ю. С., Пікус М. І., Івко В. В., Кузнєцов Г. В., Семенко М. В., Карабут В. І.

Представлено Українським державним науково-дослідним інститутом металів.

38. **Розробка і створення апаратурних комплексів та їх застосування в ядерній фізиці, енергетиці та інших галузях науки і техніки.**

Автори: Каденко І. М., Коломієць М. Ф., Корж І. О., Лещенко Б. Ю., Майданюк В. К., Правдивий М. М., Применко Г. І., Прокопчук Г. О., Шевченко В. А.

Представлено Київським університетом імені Тараса Шевченка.

39. **Цикл робіт «Наукові основи теплофізичного проектування та технології виготовлення виробів приладобудування із металокераміки».**

Автори: Мацевитий Ю. М., Замірець М. В., Моришак С. О., Овчаренко В. Є., Голощанов В. М., Дестярьов В. П., Костіков А. О., Кравченко О. В., Лушпенко С. Ф., Цаканян О. С.

Представлений Науково-дослідним технологічним інститутом приладобудування та Інститутом проблем машинобудування ім. А. М. Підгорного НАН України.

40. **Створення національної еталонної бази України.**

Автори: Большаков В. Б., Гафанович Г. Я., Дьомін О. О., Камінський В. Ю., Кравченко М. І., Марков Б. Ф., Назаренко Л. А., Павленко Ю. Ф., Рожнов М. С., Сидоренко Г. С.

Представлено Державним науково-виробничим об'єднанням «Метрологія».

41. **Підручник «Педагогічна майстерність», К.: Вища школа, 1997.**

Автори: Язюн І. А., Тарасевич Н. М., Крамущенко Л. В., Кривонос І. Ф., Семиченко В. А., Саміценко О. Г.

Представлений Міністерством освіти України.

42. **Підручник «Конституційне право зарубіжних країн», К.: АртЕк, Вища школа, 1997.**

Автор: Шаповал В. М.

Представлений Міністерством освіти України.

43. **Комплекс підручників «Основи технічного обслуговування і ремонту автомобілів», кн. 1, 2, 3, К.: Вища школа, 1994 ; «Виробничі системи на транспорті», К.: Вища школа, 1997.**

Автори: Канарчук В. Є., Куріков І. П., Лудченко О. А., Чигринець А. Д.

Представлений Міністерством освіти України.

44. **Цикл підручників : «Общая теория подготовки спортсменов в олимпийском спорте», К.: Олімпійська література, 1997. «Олимпийский спорт», кн.1,2, К.: Олімпійська література, кн.1-1994, кн.2-1997.**

Автор: Платонов В. М.

Представлений Міністерством освіти України.

45. **Підручник «Теорія металургійних процесів», К.: Віпол, 1997.**

Автори: Охотський В. Б., Костюлов О. Л., Симонов В. К., Ковальов Д. А., Тараканов А. К., Кучер А. Г., Яковлев Ю. М., Шифрін В. М., Шифрін Е. В.

Представлений Міністерством освіти України.

Публікуючи список робіт, допущених до участі в конкурсі на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки 1999 року. Комітет звертається до наукових та науково-технічних товариств, наукових установ, підприємств, вищих навчальних закладів, учених та спеціалістів, широкого громадськості з проханням узяти участь у обговоренні перелічених праць і повідомити свою думку щодо їх змісту та складу авторських колективів.

Назви робіт і склади авторських колективів публікуються, в основному, у відповідності з поданнями і будуть уточнюватися при подальшому обговоренні.

Відгуки та зауваження, а також матеріали громадського обговорення робіт і їх авторських колективів просимо надіслати до 1 жовтня цього року за адресою: 252005, м. Київ-5, вул. Горького, 51, Комітет по Державних преміях України в галузі науки і техніки.

У номер
✓ **Донецьк**

Старим — допомогу, дітям — морозиво, усім — чисту воду

Благодійний фонд «Соціальний захист», створений нещодавно на Донеччині, провів першу акцію — надання безкоштовної юридичної допомоги. Громадські приймальні цього дня працювали в кожному місті і районі області. Очікується, що такі консультації стануть регулярними і проводитимуться двічі на місяць. Кількість зареєстрованих в області благодійних організацій наближається до чотирьох сотень, проте роботи їм вистачає. А вже в регіоні мешкають півтора мільйона ветеранів війни та праці, а також дві третини (!) українських сириг. У планах фонду — цільова допомога соціально незахищеним громадянам, створення молодіжної біржі праці і навіть проведення акції «Безпечна питна вода».

✓ **Кіровоград**

Ворог мобільного зв'язку — блискавка

На дві доби абоненти кіровоградського пейджерного зв'язку були позбавлені можливості користуватися модним нині видом послуг. Причиною стала блискавка, яка вивела з ладу комп'ютери «Кіровоградпейджу».

✓ **Вінниця**

Стомлені сонцем застережень не чують

Лише 3 із 19 пляжів Вінницької області санітарно-епідеміологічна служба визнала підготовленими і дозволила їх експлуатацію. Заборонено відпочивати на більшості пляжів обласного центру, а також Погребищенського, Бершадського, Тульчинського, Тростянецького і Тиврівського районів. Попри всі застереження, пляжі не порожніють. І не тільки у Могилів-Подільському та Немирівському районах, де лікарі дали «добро» на їх використання. Стомлений сонцем люд поспішає до Південного Бугу, Дністра. Летять бризки у всіх ставках, навіть там, де вода «цвіте» (ознака забруднення органічними речовинами), чи має кольори веселки (сигнал хімічного забруднення). На щастя, стверджують спеціалісти, хвороботворних мікроорганізмів — збудників черевного тифу, холери та інших кишкових інфекцій у водоймах області не виявлено.

✓ **Фотофакт**

З 24 по 28 червня в «Оазисі Coca-Cola» на пляжі Гідропарку в Києві проходив турнір з пляжного волейболу, в якому взяли участь 56 команд з усієї України.

Фото Віктора ПОБЕДІНСЬКОГО (УНІАН).

У День молоді юнь святкувала. А завтра?

Свята

У День молоді відбулося безліч концертів, що скоріше нагадували банкет під час чуми. Принаймні, 27 червня практично водночас у столиці проходило аж 7 акцій. Три з них — на майдані Незалежності. Найвражаюча — фестиваль «Рок-Київ». Щоправда, на НСК «Олімпійський» виступали групи з України, країн близького та далекого зарубіжжя. Хоча деякі іноземні виконавці в себе на батьківщині

вже давно не популярні. А деякі й взагалі відомі лише їх шанувальникам. Але це, як і вартість квитків (20, 30, 50 гривень) не завадило меломанам нормально відпочивати. Аби музика...

А у студентів до цих свят додалася й інша радість — у більшості вузів проходило вручення дипломів. Випускні всьорі розтягнулися принаймні на два дні.

Фото Анастасії СІРОТКІНОЇ.

За грою скучити не встигнемо...

Спорт

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 30-й тур.
ЦСКА — «Металург» Зп. 1:0.
1 500. Олексієнко, 89.
«Дніпро» — «Металург» Д. 5:1.
4 000. Косилов, 26, Поцхверія, 53, 55, Калиниченко, 70, Матвеев, 87 — Соколовський, 30.
«Нива» — СК «Миколаїв». 3:1.
2 000. Т. Капаназе, 6, 15, Шпак, 78 — Ножний, 89.
«Металіст» — «Металург» М. 0:1.
12 000. Пантилов, 45, з пенальті.
«Карпати» — «Динамо». 2:1.
18 000. Паляничка, 7, Гцко, 84 — Серебренников, 54, з пенальті.
«Ворскла» — «Прикарпаття». 4:0.
3 000. Костюк, 19, Мелашенко, 36, 42, А. Головкин, 90.

	В	Н	П	М	О
ДИНАМО	23	5	2	75	17
ШАХТАР	20	5	5	70	25
КРИВБАС	16	11	3	43	18
Карпати	15	10	5	54	34
Металург М	14	6	10	35	27
Металіст	14	5	11	31	32
ЦСКА	11	10	9	37	35
Металург Зп	12	6	12	46	43
Таврія	10	7	13	33	39
Ворскла	10	5	15	36	43
Зірка	9	7	14	31	40
Дніпро	9	5	16	28	46
Нива	8	7	15	29	41
Металург Д	7	7	16	27	51
Прикарпаття	6	6	18	24	59
СК Миколаїв	2	6	22	18	67

Восьмий чемпіонат країни фінішував. Динамівці Києва вдруге поспіль золоті чемпіонські медалі покладали в кубок і поєднують справжніми іменинниками. Втім, ми з нестерпінням чекаємо наступної першості, смакуючи наперед можливу гостро суперечку за чільні місця, скажімо, між «Динамо» і «Шахтарем».

Схоже, «Кривбас», «Карпати», «Металіст», мариупольський «Металург» і ЦСКА обов'язково втрутяться в боротьбу за місце під сонцем. І нехай так буде неодмінно.

Минулої суботи відбулася перша звітно-виборна конференція ПФЛ. Її президентом на новий термін абсолютною більшістю голосів обрано народного депутата України Григорія Суркіса. Безперечно, на посаді керівника ліги Григорій Михайлович зробив дуже багато для розвитку українського футболу. Сподіваємося, прислужиться ще більше. Першим віце-президентом ПФЛ став Равіль Сафіуллін («Шахтар», До-

нецьк), віце-президентами — Віктор Межейко («Металург», Запоріжжя) та Автандил Мдинарадзе («Нива», Тернопіль).

За підсумками сезону найкращим футболістом сезону ПФЛ назвала Андрія Шевченка, найкращим тренером — Валерія Лобановського, найкращим арбітром — президента АФА Сергія Татуляна.

Футбольне життя в нашій країні — не комора, зачинена на тривалий час на великий замок. За грою скучити не встигнемо. Адже дев'ятий чемпіонат України розпочнеться 12 липня. І цього разу стартують 16 клубів. А ось у наступному турнірі заплановано скорочення складу вищої ліги до чотирнадцяти.

Такий ранній початок чергового чемпіонату зумовлено насамперед участю кількох українських клубів у матчах перших етапів турнірів Єврокубків. Звичайно, враховуються й інтереси національної збірної, яка так порадувала нас на старті відбіркового турніру Євро-2000. Однак, на жаль, останнім часом зазнала помітних втрат. Перед нашою головною командою стоїть складне і важливе завдання: успішно зіграти в трьох завершальних поєдинках з Францією (вдома), Ісландією та Росією (на виїзді). Немає сумніву, що збірну посилять. Гадаю, що місце в ній цього разу знайдеться для новоспечених володарів Кубка Німеччини, гравців бременського «Вердера» — Віктора Скрипника та Юрія Максимова, для Юрія Калитвинцева, що грає за турецький «Трабзонспор». Можливо, варто пильніше придивитися до найкращого бомбардира бельгійського «Андерлехта» Олега Яшука.

Хочеться, щоб у хорошій формі до відповідальних випробувань підійшли всі кандидати до збірної, а не тільки київські динамівці...

Тепер до вашої уваги — результати 39-го туру першості країни в першій лізі.

«Поділля» — «Чорноморець». 0:2. Костюк, 64, Голоколов, 70. На 32-й хв. хмельничанин Машук не забив пенальті. На 73-й хв. з поля вилучено одесита Ткаченка (дві жовті картки).

«Буковина» — «Металург». 0:2. Ковальчук, 22, Шашкевич, 23.

«Волинь» — «Торпедо». +:- (запорижчани не з'явилися на гру).

ФК «Львів» — «Шахтар-2». 3:3.

Дутко, 15, А. Мазур, 46, Котовенко, 65 — Бутенко, 49, Данченко, 66, з пенальті, Коваленко, 68.

«Нафтовик» — «Динамо-2». 0:1. Пінчук, 68.

«Явір-Суми» — «Десна». 3:0. Теркулов, 35, 48, Коврижкін, 54.

«Кремень» — «Сталь». 1:3. Пешук, 61 — Полушин, 14, Цвік, 44, Ареф'єв, 34.

ФК «Черкаси» — ФК «Вінниця». 2:0. Косирін, 11, Агарін, 45.

ЦСКА-2 — «Полісся». 1:1. Дараселія, 34 — Софілканіч, 82, з пенальті.

Лідирують: «Динамо-2» — 88 очок, «Торпедо» — 77, «Чорноморець» — 76, ФК «Черкаси» — 73.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Старт іграм дав Президент України

Хоча змагання за програмою I Всеукраїнських літніх спортивних ігор тривають уже понад місяць (визначено чимало переможців та призерів, зокрема, позавчора в жіночому баскетболі «золота» удостоєна команда Запорізької області), урочисте відкриття відбулося минулої неділі в Києві, майдані Незалежності. І зробив це Президент України Леонід Кучма.

У параді взяли участь команди всіх областей, Автономної Республіки Крим, міст Києва та Севастополя. Ігри триватимуть ще й у липні та серпні.

Висловлюємо глибоке співчуття генеральному директору Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» Василю Георгійовичу МУХІНУ з приводу тяжкої неопоравної втрати — смерті його батька

МУХІНА
Георгія Васильовича

Народні депутати України
І. ШАРОВ, О. ЄДІН, О. СЕРПЕНКО,
Л. СУПРУН.

Колектив Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» висловлює глибоке співчуття генеральному директору УДППЗ «Укрпошта» МУХІНУ Василю Георгійовичу з приводу тяжкої втрати — смерті його батька

МУХІНА
Георгія Васильовича.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.

Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідectво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200581.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311117.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Блос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України:

252019, м. Київ-19,

вул. М. Грушевського, 5

Адреса редакції:

252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;

телефакс — 224-72-54;

відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44;

телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.rel.com